XXVII. évfolyam. 21. szám. Ára: 1,80 Ft 1971. május 27.

— *Most pedig távozzék a násznép, mert ha öt éven belül nem lesz két gyerekük, nem kaphatnak lakásfizetési kedvezményt...*

KEDVES LUDAS!

KALAUZ KERESTETETT

Május 9-én történt, a MÁVAUT Engels téri pályaudvarán:

Előző napon elővételben megvásároltuk a Budapest—Esztergom közötti járat 7 órakor induló kocsijára a jegyeket. Reggel idejében érkeztünk, s megnéztük az útmutató táblákat, amelyen a 7-es kocsiállás volt feltüntetve. Telt az idő, a 7-esre csak nem jött kocsi, de közben a 8-asra beállt

a Budapest—Esztergom—Komárom felé menő busz, amelynek felső részén az állt, hogy: „Gyorsjárat". Mivel mi az esztergomi „sima" járatra vártunk — eddig ezzel a busszal utaztunk —, gondolni sem mertük, hogy az a mi kocsink lenne. Nagyon közeledett az indulás ideje, gyanússá vált a 7-es kocsiállás. Megkérdeztem az információt, hogy mikor jön az esztergomi kocsi? Kioktattak, hogy ha nem látnám, ott áll a 8-ason, rá van írva, hogy Esztergomba megy, s én egyáltalán miért kérdezek ilyen badarságot?!

Felszálltunk a GC 36—62 rendszámú kocsira, s vártunk. Mint már említettem, a busznak 7 órakor kellett volna indulni. Kb. hét óra húszkor megjelent a busz vezetője, és közölte, hogy nincs kalauz, s míg nem találnak, addig nem is indulunk. A buszt félreállította, és mi vártunk tovább egészen fél 8-ig, mire sikerült egy kalauzt előteremteni. Kitörő örömmel és éljenzéssel fogadtuk, hogy végre indulhatunk. Csekély félórás késéssel...

Megértem a MÁVAUT problémáját, hogy munkaerőhiányban szenvednek, de értsék meg az utas problémáját is: ő is szeretne idegeskedés nélkül, pontosan utazni. Nem mindenki utazik kirándulás céljából Esztergomba. Nekünk történetesen minden számításunkat keresztülhúzta ez a késés!

T. M.
Budapest

ZAVARÓ HÁZSZÁMTÁBLA

Nemegyszer előfordul, hogy a Karolina út 33. szám alá hívott bérkocsik, a Bocskai útról jobbra befordulva, a legelső háznál megállnak, mert ezen találják a keresett 33-as számot. A sötétben nem látják, de egyébként sem gondolhatják, hogy a Karolina úton állva, az Ábel Jenő utca 33. előtt várakoznak. Itt van ugyanis a ház kapuja. Ezt az állapotot jó lenne megszüntetni, hogy taxi és utasa könnyebben megtalálják egymást.

Javaslom: a Karolina úti oldalon ne számozzák ezt a házat, helyette kapjon feliratot, amely közli, hogy a házszám az Ábel Jenő utcai oldalon található.

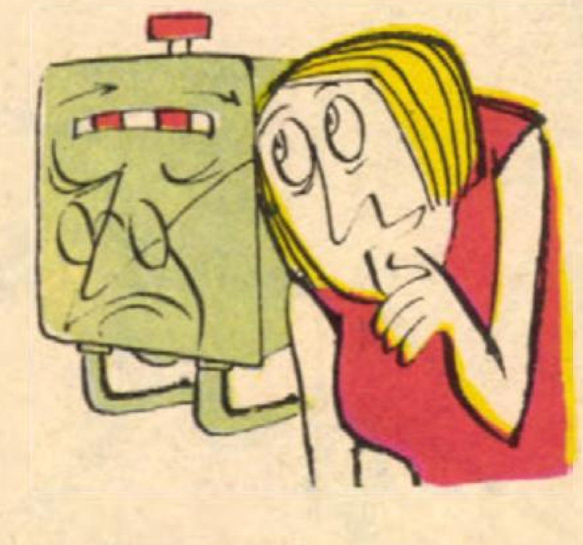
Varga Györgyi
Bp. XI., Karolina út 33.

ROSSZ ÓRA

Március végén értesítést kaptam a Gázművektől, hogy április 2-án gázóracserét hajtanak végre lakásomon. Miután semmiféle cserét nem kértem, felhívtam a Műveket telefonon és érdeklődtem: miért cserélik ki a gázórámat. Azt a választ kaptam, hogy valószínűleg az óraleolvasó kérte a cserét.

Egy cédulát hagytam a lecserélésre ítélt órán, melyen közöltem a szerelővel, hogy az óra jó, ellenőrizhető, de cserére nincs szükség. Ezután a kulcsot leadtam a házfelügyelőnek. Mire hazamentem, az óracsere mégis megtörtént. Nagy baj nincs — vigasztaltam magam —, mert egy szép, új órát kaptam a régi, kopott helyett.

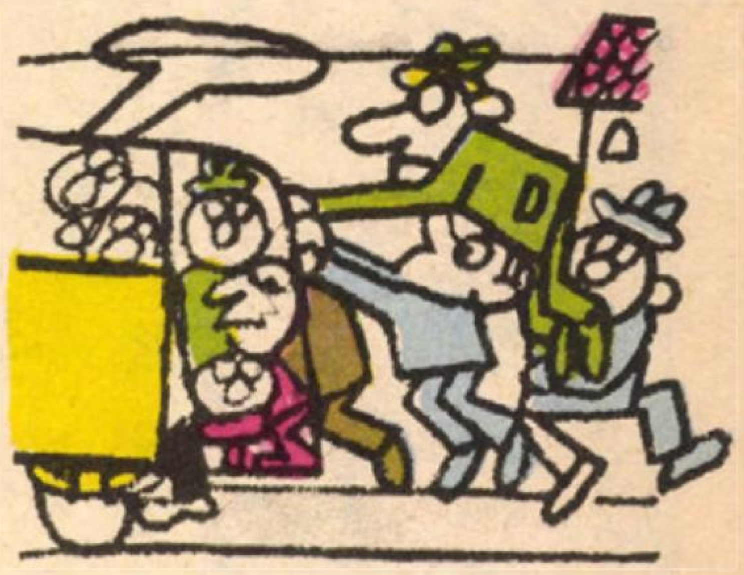
Azután nem is figyeltem az új óra működését, csak a napokban észleltem, hogy „nem zörög a gáz". Elővettem az új gázórán levő papírt, amelyen ugyanaz a szám volt írva a felszerelés napján, mint most, három hét elteltével. Megállapítottam tehát, hogy nem mér az új gázóra. Nem értem, miért kellett lecserélni a jó órát egy most már igazán rossz órára?

Sz. Gy.-né
Bp. VIII., Mária u. 11.

FÜRTÖS VILLAMOS

A Pestimre—Pestlőrinc között közlekedő 40-es villamoson tarthatatlan állapotok vannak a csúcsforgalmi, főleg a reggeli 5—7 óra közti időben. A Pestimréről induló kocsik már ott megtelnek, annyira, hogy a pestlőrinci megállókban felszállni sokszor már nem lehet. Aki nem tud várni még 2—3 kocsit (hiszen 8 percenként jönnek csak a szerelvények!), az a menet-

irány szerinti bal oldalon (ellenkező oldalon) kénytelen a lépcsőn utazni, mert a jobb oldalon is fürtökben lógnak az utasok.

Úgy érezzük, lehetne találni megoldást. Esetleg csúcsforgalmi időben két autóbusz beállításával, amely öt perc alatt tenné meg, megállás nélkül, Imre és Lőrinc között az utat és tehermentesítené a villamost.

A 40-es villamosjárat utasai

FŐ AZ UDVARIASSÁG

„Köln" típusú, vasvázas fotelem felerősítő csavarjainak tokjában a menet átszakadt, ezért az egyik bútorüzletben tanácsot kértem, és ott, nagyon udvariasan, a Stílbútor Ktsz Kecskeméti utcai irodájába utasítottak.

Itt, hasonlóan udvariasan, a Böszörményi úti részlegükhöz irányítottak, ahol telefonon másnapra ígérték a javítást.

Három nap múlva igen udvariasan tisztáztuk, hogy nem jártak nálunk, majd műhelyükkel megbeszéltem a javítást az április 5. és 10. közötti hét valamelyik napjának délutánjára.

Április 16-án, méltó udvariassággal, immár írásban rendeltem meg a javítást, erre azonban a mai napig sem kaptam választ. Bizonyára a megfelelő udvarias szöveget keresik.

Dr. Vrábl István
Bp. XI., Bocskai út 4—6. IV. 4.

CSAK HIRDETIK?

A Kelet-Magyarországban egy hirdetés jelent meg februárban, amely szerint az Erdei Termék Vállalat magas áron vásárol diófa és nemesnyárfa rönköket. Nekem is van egy szép nagy diófa rönköm, írtam is azonnal a megadott vásárosnaményi címre, de nem hogy jöttek volna a fáért, hanem még csak nem is válaszoltak a levelemre. Itt, a községben, másoknak is lenne diófájuk eladó. Kérjük hát az Erdei Termék Vállalat megbízottját, hogy sürgősen jöjjön el hozzánk, ha tényleg akarnak is vásárolni rönköket, s nem csak úgy hirdetik!

Sándor Lajos
Újfehértó, Honvéd u. 10.

FÉLBEMARADT MUNKA

A Pápa—Vaszar közötti útszakasz évek óta minősíthetetlen állapotban van. Legnagyobb örömünkre, ez év tavaszán megkezdték az út kijavítását. Az öröm azonban korai volt: a kiszállított építőanyag elfogyott, a munkások és a munkagépek elvonultak. Éppen a legrosszabb útszakaszt nem javították ki. A kerékpárok és személyautók csak az út melletti legelőn haladhatnak biztonságban. A nehezebb járművek ezzel sem próbálkozhatnak, éppen ezért az autóbusz kerülőúton közlekedik Vaszarra. Az ebből eredő többletköltséget „természetesen" az utasoknak kell megfizetni.

Szeretnénk tudni, mikor folytatják és mikor fejezik be végre a félbemaradt útépítést?

Dr. Németh László
Vaszar

SZEMÉTDOMB A HÁZAK MELLETT

Pesterzsébet és Soroksár határán van egy jéggyár, ahonnan a felesleges víz a gyár mögötti területre ömlik, jókora pocsolyát, nádas, iszapos területet képezve. Ugyanakkor a szomszédos házakból is ide hordják a hulladékot, a háziszeméttől a maltermaradványig, mindent. Ez a pocsolya és szemétdomb közvetlenül a házak mellett van.

Augusztusban írtunk ebben az ügyben a XX. kerületi tanács egészségügyi osztályára, de azóta sem történt semmi intézkedés.

Tóth Józsefné
Bp., XX., Pimpó u. 3.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Hamar Istvánné vecsési lakos „Többe kerül a leves..." cím alatt megjelent panaszára a következő tájékoztatást adjuk: A Vecsés—Pestlőrinc, Szarvascsárda távolságra az autóbuszköltség 7,20 Ft, ennek alapján a panaszost megillető útiköltségtérítés összege esetenként 2,20 Ft, ezért a már kiutalt összeget figyelembe véve, a 20 Ft-ot kitevő különbözet kiutalásáról intézkedtünk.

Miklós János
igazgató
SZTK Budapesti és Pest megyei Igazgatósága

A Ludas Matyi április 8-i számában „Se régi, se új" címmel vállalatunkat érintő közlemény jelent meg.

Figyelmeztetésük alapján a cikk írójának panaszát a Pálma Gumigyár illetékeseivel tisztáztuk. Az újrafutózásra alkalmas 2 db 6.00—13 méretjelű szövetvázat időközben a tulajdonosnak postán megküldték.

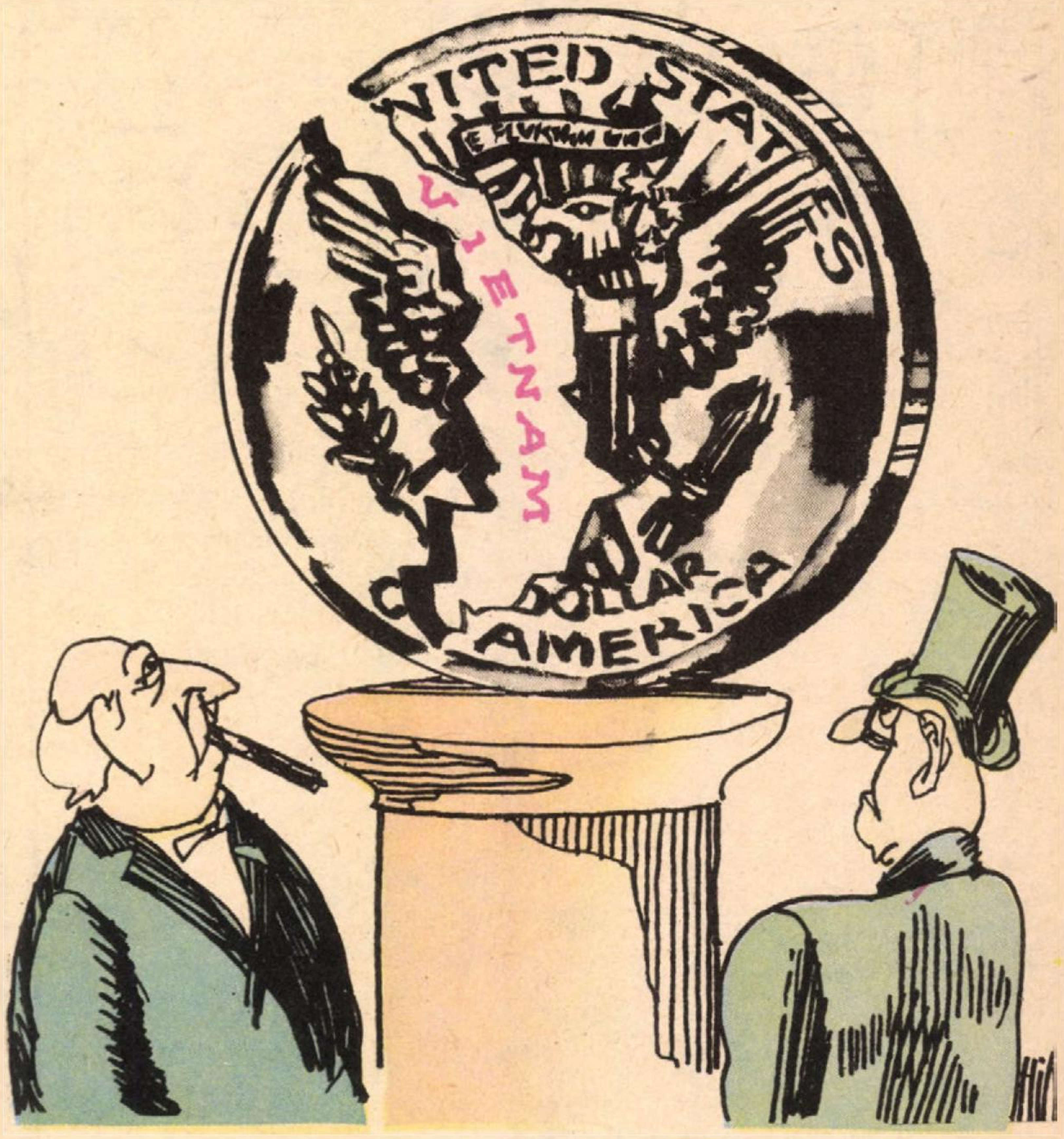
Dr. Patzauer Sándor
főmérnök
Országos Gumiipari Vállalat

A NEMZETKÖZI VÁSÁR KAPUJA ELŐTT

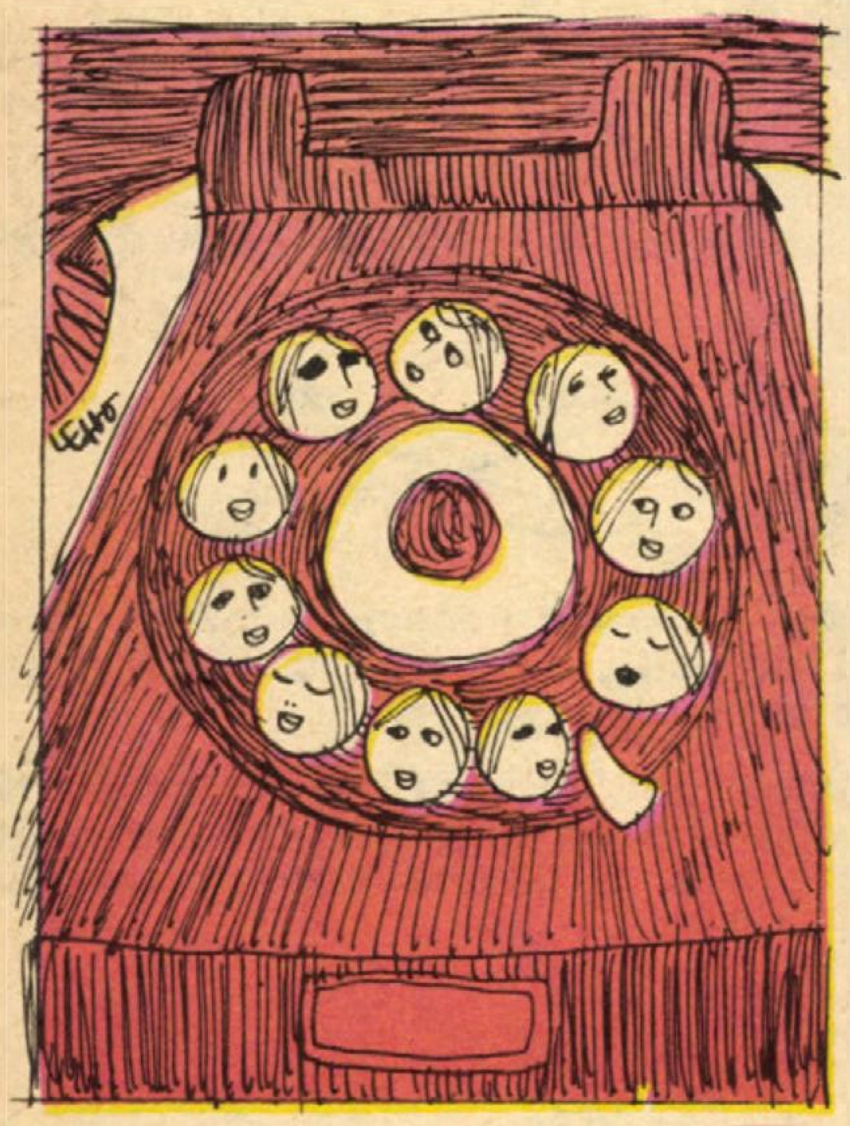

– Emberek, én a Széchenyi fürdőbe akarok menni!

DOLLÁRVÁLSÁG

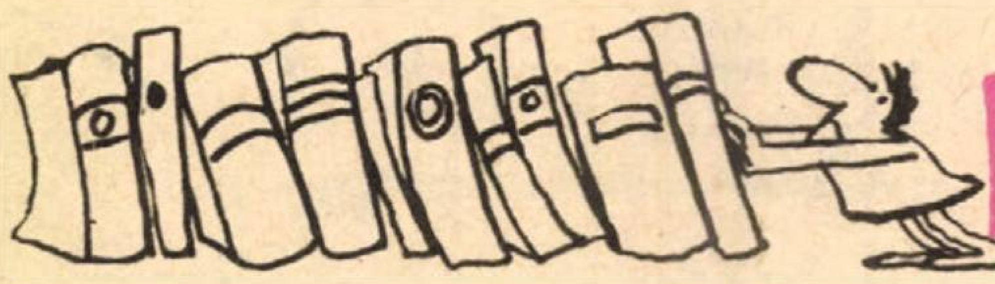
A NŐCSÁBÁSZ TELEFONJA

TELHETETLENSÉG

– Könyörgök, Gizike, legalább a kalapját vegye le!...

KÖNYVTÁR-RENDEZÉS

1

— Másfél évvel ezelőtt megígérted, hogy átrendezed a könyvtáradat — mondta a feleségem. — Azt hiszem, itt az ideje, hogy hozzákezdj. Szörnyű ez az összevisszaság!

— Ebben az összevisszaságban rendszer van — feleltem idegesen. — S én kiismerem magam...

— Ne légy lusta! Egyszer hozzá kell kezdeni. Te leveszed a könyveket, én leporolom őket, aztán visszatesszük a polcokra.

— Rendben van — mondtam elkeseredetten, és kirámoltam az egyik könyvállványt, amelyben — megszámoltam — háromszázötven könyv volt. A feleségem leporolta a könyveket — én is segítettem neki —, aztán visszarámoltam a köteteket a polcra. Kivéve ötven könyvet. Azok már nem fértek vissza.

2

— Az lehetetlen — mondta meglepetten a feleségem. — Vissza kell férniük, ha egyszer ott voltak.

— Te nem ismered a könyveket — mondtam porfelhőbe burkolózva, mert egymáshoz csapdostam a köteteket. — Néha nagyon furcsán viselkednek.

A feleségem saját kezűleg rendezte be a könyvespolcot, és amikor elkészült, nyolcvan darab könyv feküdt a földön.

— Nem értem — suttogta kétségbeesetten. — Nem értem, hogyan történhetett...

3

A kimaradt nyolcvan könyvet el kellett helyezni. Hogy helyet találjunk nekik, lerámoltuk a második könyvállványt is. Porolás, rámolás, mindketten szótlanul, lázasan dolgoztunk. Midőn a feleségem elkészült a könyvek visszarámolásával, már legalább százötven-kétszáz könyv feküdt a földön.

— Furcsa — mondta fülig porosan. — Pedig erősen összepréseltem a köteteket.

— A könyveket nem szabad megmozgatni. Nem szeretik.

— Szeretik vagy nem szeretik, most már juszt sem hagyom abba.

Amikor a harmadik könyvállvánnyal is elkészültünk, négyszáz könyv hevert körülöttünk.

4

A negyedik könyvállvány átrendezése után már mozdulni sem tudtunk a könyvektől: térdig jártunk a klasszikusokban.

— Feladom — mondtam a feleségemnek és leroskadtam egy halom útikönyvre. — Majd veszünk egy új könyvespolcot.

— Szó sem lehet róla! Így nem maradhat! Kezdjük az egészet elölről! A könyveknek vissza kell férniük!

Nem fértek vissza. Cirka nyolcszáz könyv hevert szanaszét: a földön, a székeken, a szekrények tetején, az ágy alatt.

— Miért nem segítesz?

— Hiába minden. A könyvek legyőztek minket...

5

Leültem egy sorozat életrajzra és belelapoztam a perzsa költőkbe.

— Szégyelld magad! — sikított a feleségem és kiverte a kezemből a könyvet. — Hogy tudsz olvasni ilyen rendetlenségben?

— Engem nem zavar — mondtam sztoikus nyugalommal és felemeltem a földről egy másik könyvet, Balzac: Goriot apóját. Én már régóta tudom, hogy a könyvek — ha leveszik őket a polcról — úgy szaporodnak, mint a nyulak. Kinn, a szántóföldeken, gyakran látni könyvszekrényekből, állványokról kimaradt, elbitangolt könyveket. Az antikváriusok időnként hajtóvadászatot rendeznek rájuk, hálóval, és ha jó napjuk van, több száz könyvet is befognak...

6

A feleségem makacs természetű: nem adta fel a harcot. Ötödször, hatodszor, sőt tizedszer is átrendezte a könyvtáramat. Azóta nem láttam. Valószínűleg elmerült a könyvek tengerében. Csendes éjszakákon néha hallom a hangját: „Minden könyvnek vissza kell férnie a polcra... könyvnek... a polcra..." De lehet, hogy nem is az ő hangját hallom. Lehet, hogy csak a huzat lapozgat a nyitva felejtett könyvekben...

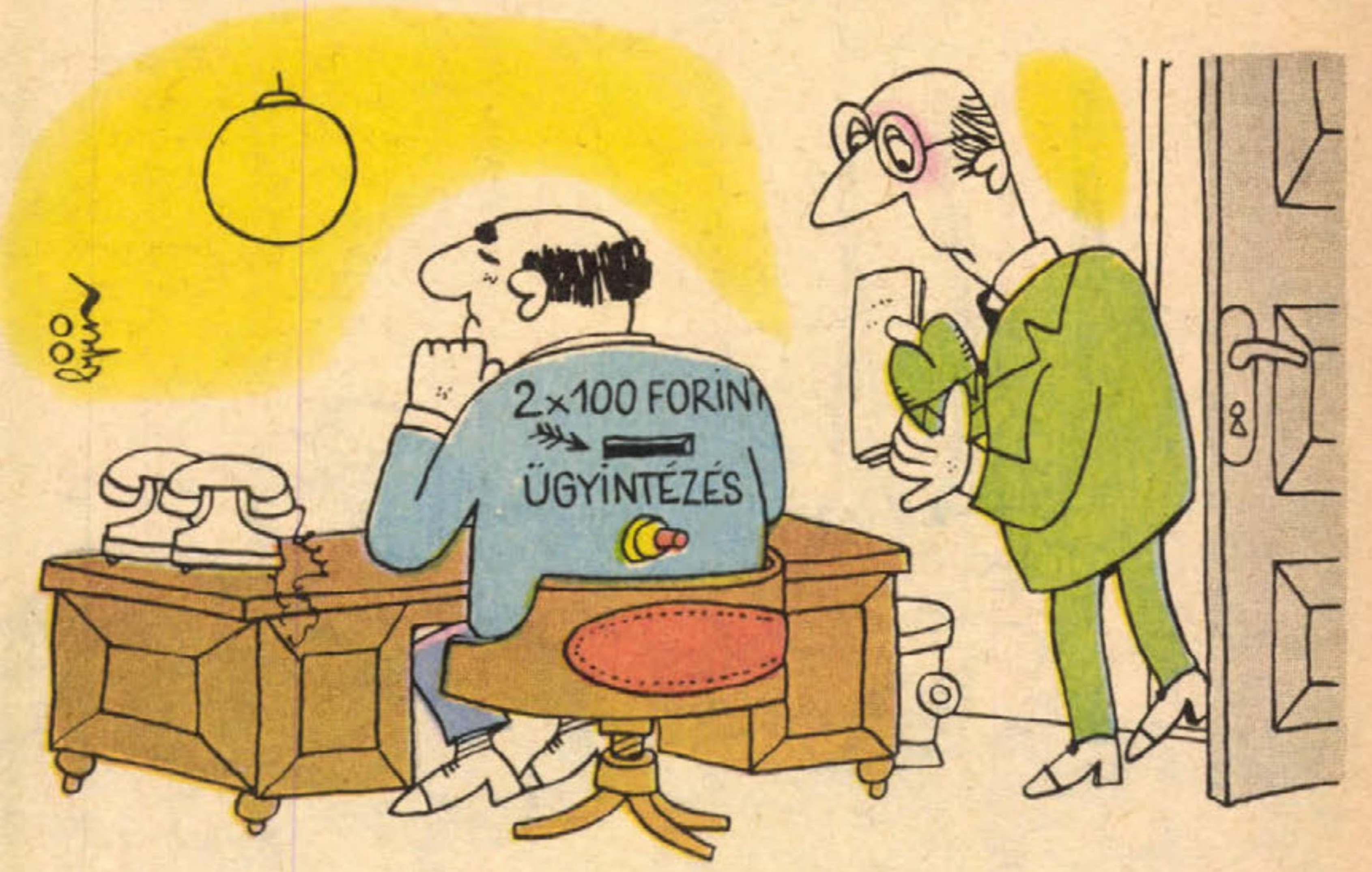
Mikes György

KAMPÁNYFELADAT

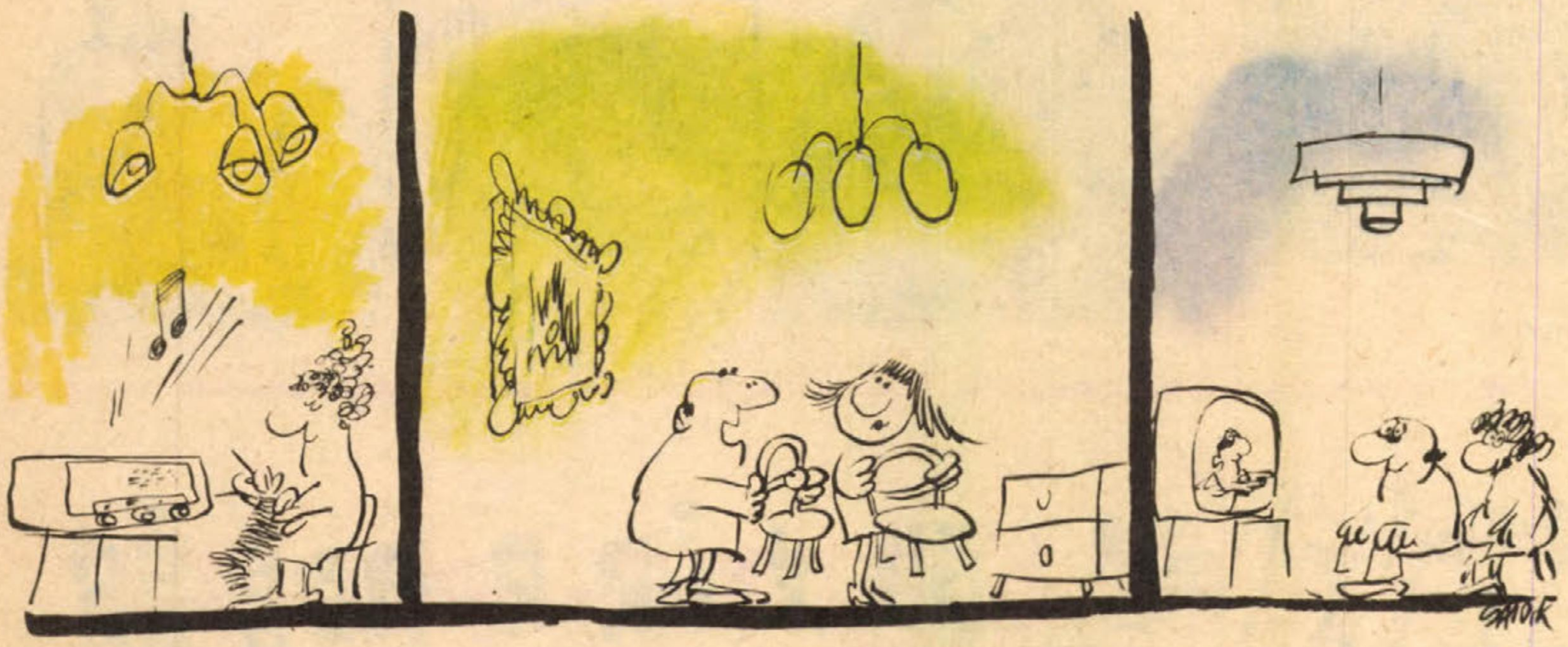

– Ocsi, gyere fogat mosni!
– Mi az, már megint fogászati hónap van?...

GÉPESÍTETT KORRUPCIÓ

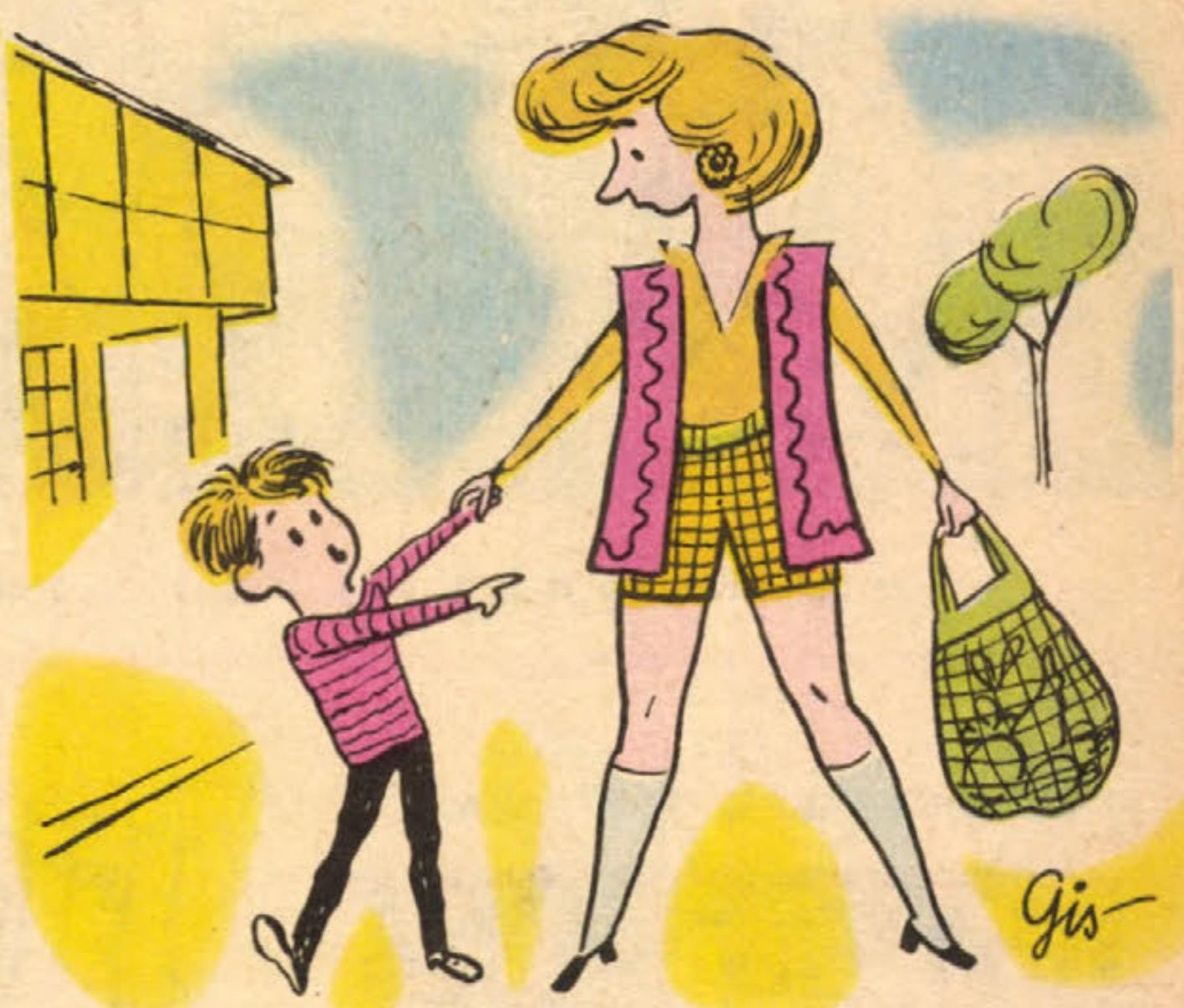

MODERN LAKÁS

– Ma melyik falnál van jó műsor?

DIVAT

– Anyu, ha nagy leszek, én is hordhatok mininadrágot?

REKLÁM-ETIKA

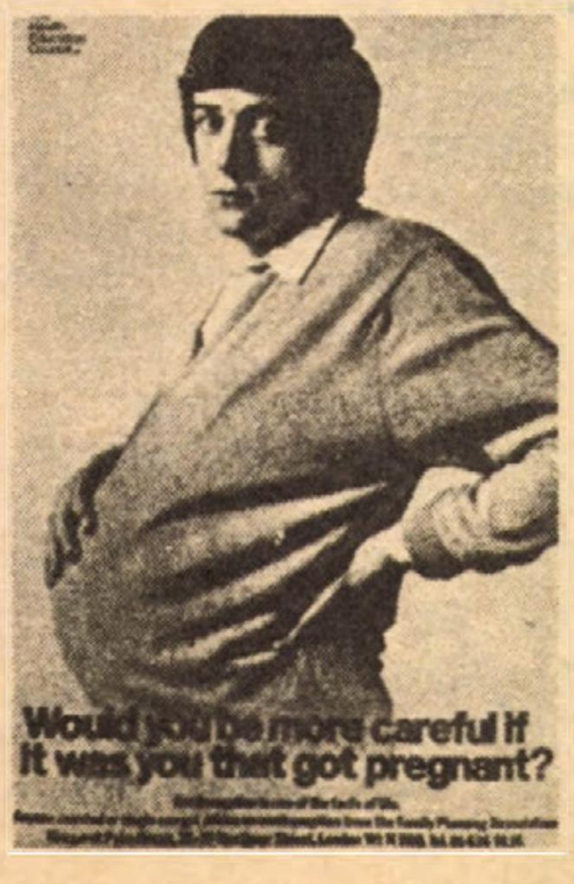

Nézem ezt a komoly, úgy is mondhatnám, komor férfifejet. Reklámfej: egy újfajta inget hirdet napi- és hetilapjainkban. Egyszerre négy példányban szerepel ez a búskomor fej egy-egy hirdetésben. Szépen elosztva, két fej jobbról. kettő balról, függőlegesen elhelyezve, egymással szemben.

Nem rossz hirdetés — gondoltam. A négy komor férfifej, a hirdetett inggel együtt megmarad az ember emlékezetében.

Az emlékezésnek ebben a maradandóságában nem kis szerepet játszik az, hogy az olvasó a korszerű ing reklámjának fent látható modelljét, teljesen más témáról, más változatban egyik-másik hetilapunkban is megtalálhatja.

Az aláírás szerint: „A különböző cégek versengve hirdetik az ilyen-olyan készítményeiket, amelyek a fogamzást hivatottak megakadályozni. Angliában most a családtervezők a férfiakkal kezdenek foglalkozni, mondván, nem ártana, ha az erősebb nem képviselői is gondolkodnának a problémáról és elővigyázatosabban járnának el. Ezzel a plakáttal adtak hangot a gondolatnak. A plakát aláírása így hangzik: úgy véljük, elővigyázatosabb lenne, ha arról lenne szó, hogy Ön kerülne másállapotba."

Ennek az angol plakátnak a mondanivalójával teljes mértékben egyetértek, és nem is ebből a szempontból került ezekre a hasábokra a most már nem csak búskomor, hanem „kispapa" férfi. Egyszerűen csak arra volnék kíváncsi: milyen megfontolás alapján használja fel a magyar hirdetőirodalom az angol plakát modelljét? Nem kell ehhez angol forrás, felesleges suba alatt importálni, kár plagizálni vagy itthoni felhasználásra — bocsánat — elcsenni. Ha jól körülnéznénk, akadna még nálunk is ilyen, férfi-reklámfotóban eredeti, hazai gyártmány is. Arra is kíváncsi volnék: vajon a szóban forgó ing reklámjának fotósa kért-e engedélyt Angliából az állapotos férfimodelltől arra, hogy őt búskomor ábrázattal a magyar lapokban közreadja?

Ezt a nem jelentős ügyet alig lenne érdemes szóvá tenni, ha nem volna mellette még jó néhány hasonló. Olvasóink tucatszám küldték be lapunknak a komor reklámfiú portréját és állapotos fotóját. Gúnyos megjegyzésekkel. De megemlékeztek egy egészoldalas biztosítási reklámról is:

Szövegében nemcsak kellemes utazást kíván az Állami Biztosító. hanem az önkéntes utasbiztosítást is melegen ajánlja.

Ez különösen meglepő, ha megnézzük annak a német folyóiratnak a színes reklámfotóját, amelyből nyilván az Állami Biztosító reklámgrafikája vétetett:

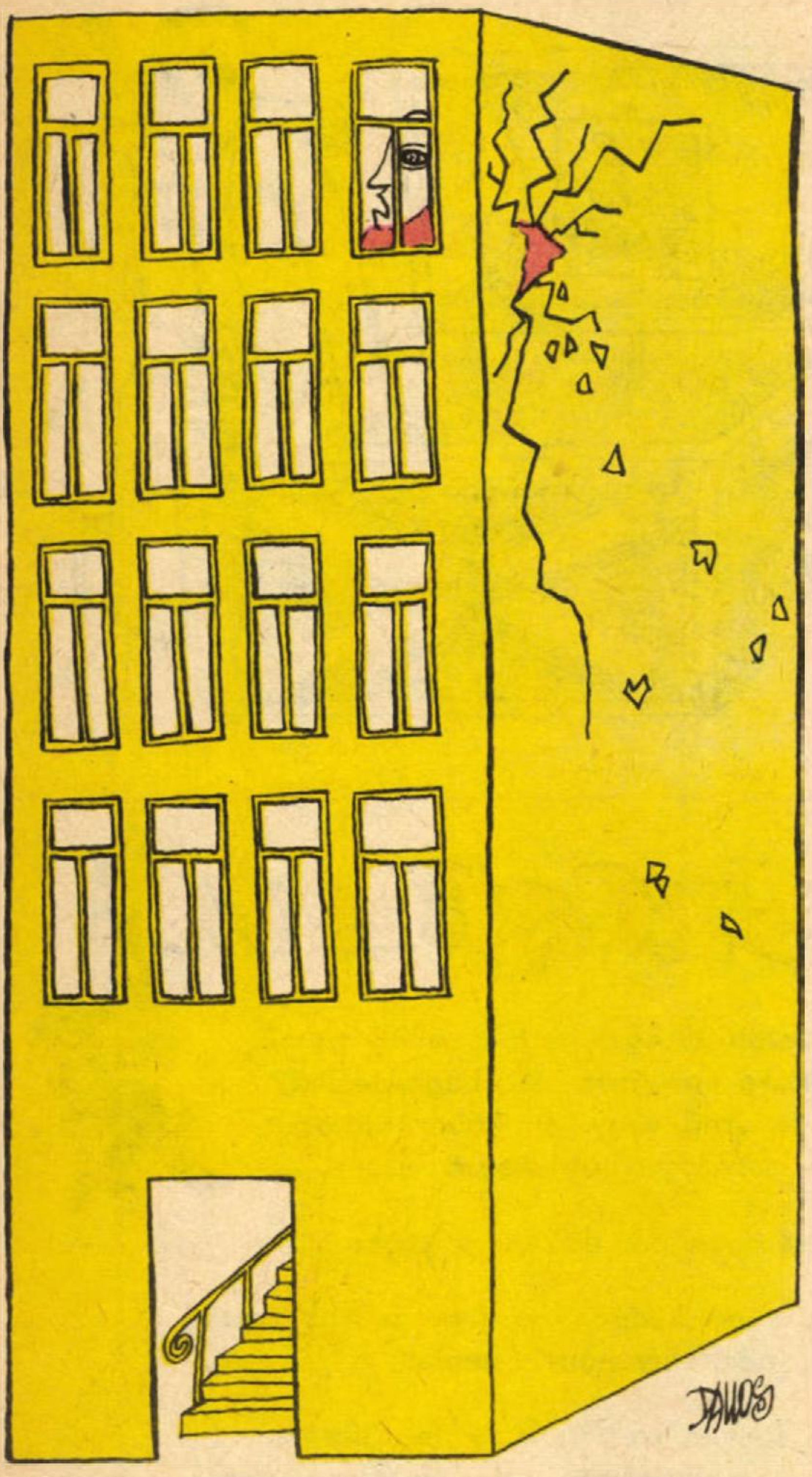
Igaz, hogy ez a fotó a szóban forgó német lapban azt hirdeti, hogy a *„Rexona Anti-Transpirant megszünteti az izzadtságot, mielőtt a ruhája benedvesedne"*, de ez nem tesz semmit. Magyarra fordítva bizonyára *utasbiztosítást* jelent, hiszen ott van a bőrönd is, amint azt a bájos hölgy éppen elhelyezi a vonat fülkéjének a csomagtartójába.

Lehet, hogy jól bevált az az ötlet, hogy eltulajdonítunk ötleteket, de miért ez az ötlettelenség?

Vagy csak az a lényeg, hogy ne jöjjenek rá?

Földes György

VÉKONY FALAK

– Beütöttem a könyököm, váratlan tatarozók jönnek . . .

DÍJNYERTES FESTŐ

Az UPI-hírügynökség szerint D. James Orang nyerte meg a kansasi gyermek festőversenyt, amelyen 4 évestől 18 éves korig indulhattak a gyermekek (eléggé tág korhatár . . .). D. James Orang mindössze 5 éves, s két képével nyerte el az első díjat. Az egyiknek a címe: „Tokiói vonat", a másiké: „Vihar". A díjnyertes festő különben orangután, a topekai állatkert lakója. Képei modern, elvont látásmódról tanúskodnak. A zsüri csak a döntés után tudta meg, hogy a versenyző majom. A művész bizonyos előnnyel rendelkezik a többiek fölött, mivel mind a négy végtagjával fest. Kísérletképpen a fiatal festőművész egy írógépet is kapott a ketrecébe. A modern költészet hívei abban bíznak, hogy James versek írásával is megpróbálkozik, s aligha lehet kétséges, hogy előbb-utóbb irodalmi díjat nyer.

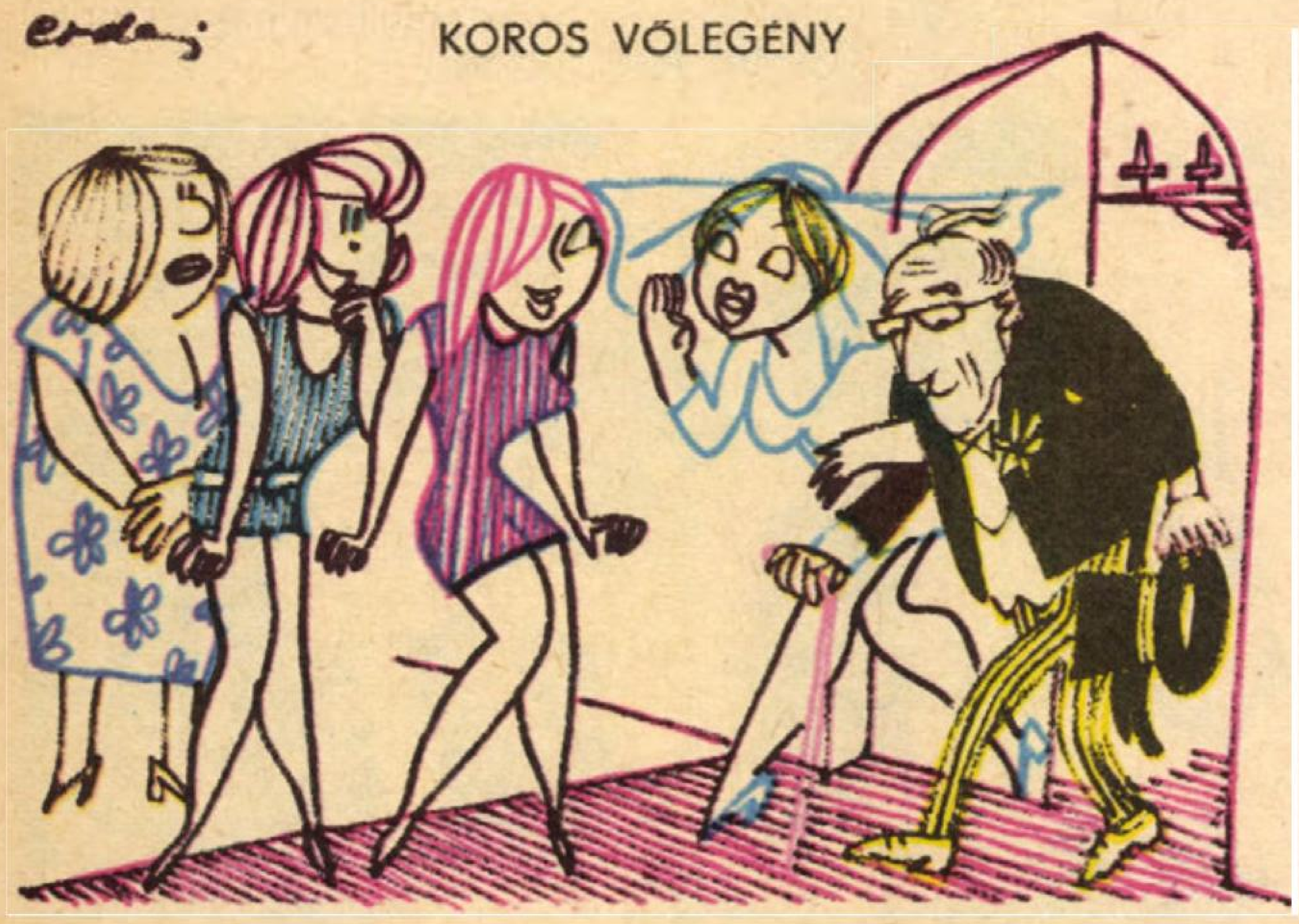

AMERIKAIAK INDOKÍNÁBAN

(Az „International Herald Tribune"-ból)

KOROS VŐLEGÉNY

– Örök hűséget esküdtem neki. Hiszen csak pár évről lehet szó . . .

FAGYLALTSZEZON

– Vaníliánk nincs. Elvitte a KÖJÁL . . .

HARMÓNIA

Delente ott üldögéltek mellettem az Előfizetésesben. Rendszerint sárgarépacsuszpájzt fogyasztottak feltéttel, s egy nagy pohár vizet krigliből. A mama mindig szépen összevágta a papa husikáját, a papa meg szépen elsimítgatta a mama szerviettáját, majd egymás kezét fogva meredtek a semmibe, és ez volt a desszert. Példátlan harmóniájuk mélységesen hatott rám. Azt hittem, ilyesmi már csak a falvédőkön létezik. Elképzeltem egy estéjüket. A mama a felső tízezer törpepapagájait tanítgatja Molière nyelvére, miközben a papa egy tisztességben megrokkant hárfát röcögtet. Utána kakaó van csokoládés kuglóffal, és mindenki rém boldog.

Rokonszenvemet látva szóba ereszkedtek velem, sőt miután meggyőződtek abszolút jóhiszeműségemről, még lakásukra is meginvitáltak. Hogy estéiket otthon töltik, héttől bármikor szívesen látnak a Stiglincke lépcső 6. szám alatt, földszint 2., mindjárt a nagy leánder mellett balra.

Már háromnegyedkor odaértem, mert a pesti közlekedést kiismerni lehetetlenség.

A macskaköves kis udvar tele volt közönséggel. A ház népe sámlikat és hokedlikat hozott elő, a porolón gyerekek sokasága fityegett. Csodálkozva láttam, hogy áhítatos érdeklődésük középpontjában a földszint 2. áll, mindjárt a nagy leánder mellett balra. Lábujjhegyen óvakodtam át a nézőtéren, így is lepisszegtek.

— Csend legyen. Ne zavarja az előadást. Üljön le. Pont a fináléra nyikorog be a vacak cipőjével?

Az ajtó mögül szilaj ordítozás hallatszott.

— Rüpők. Lipitylotty.

— Cemende!

Megdermedtem. Lehetetlen volt nem felismerni a papa és a mama hangját.

— Széltoló!

— Léhűtő! Többeljobb!

— Cséritelep.

— A macska rúgjon meg!

— Az ördög álljon a bocskorodba.

A mellettem vigyorgó esztétához fordultam.

— Mit jelentsen ez? Maga érti?

— Nem érteni kell. Élvezni. Minden este ez van.

Hátulról megint pisszegni kezdtek.

— Csendet. Most jön a nagyjelenet.

Zuhanást és csörömpölést hallottam.

— Nesze, sliffentyű.

— Eriszd el a gigámat, mert . . . grgrgrgrgrgrgr . . .

Nem bírtam tovább. Feltéptem az ajtót. A papa kedves mosollyal fordult felém, a füle egy kissé szederjes volt.

— Á, hozta isten — mondta. — Kerüljön beljebb, ecsémuram. Mama, hozhatod az ozsonnyát.

A mama helyére tette csálé kis kontyát és levendulaillatot árasztva elsuhogott.

A kopott karosszék fakult gobelinjén rozzant Diána hajszolt egy bágyadt szarvast. Még mindig nem jutottam szóhoz.

— Látom a fizimiskáján, hogy elképedt, ecsémuram — mondta a papa csibukját böködve. — Nézze, mi jámbor népség vagyunk. A tej megalszik a szánkban. Innejd van, hogy egész nap mindenki velünk ordítozik. Mi békével fogadjuk, a nyugdíjkoron túl már ne kurjongasson vissza az ember. Hát idehaza aztán leengedjük egy kicsit a gőzt. Minden este vecsernyétől úrangyaláig. Tudja, a szerelem elillan, de melengető dolog, hogy mindig van kivel ordítoznia az embernek.

A mama hozta a csokoládét meg a tejszínhabot. Szelíden mosolygott a keményített főkötő alól. Aztán az órára tévedt a tekintete, és hirtelen mozdulattal a papa fejéhez vágta a csokoládés kuglófot.

Még mindig előbb jöttem öt perccel.

Peterdi Pál

TÉBOLY

Kis Péter újszülöttet megírandó életművéért a Kossuth-díj első fokozatával tüntették ki.

*

Nagy István bőrkikészítő, ezredik házasságtörése alkalmából, egy csokor ibolyával lepte meg feleségét.

*

Felveszem a kagylót, van vonal, tárcsázok, kimegy a csengetés, az jelentkezik, akit keresek.

*

Deli Arnoldné gázóraleolvasó napi körútja során ötvenhét percig kirakatot nézett a Váci utcában, ezért kérte aznapi bérének tizenkét százalékkal való csökkentését.

Sörnapokat tartanak a nyáron a Balatonnál: túltermelési és raktározási gondok miatt egy Kinizsi áráért négy üveg Rockyt adnak.

*

Csütörtökön nem volt nemzetközi helyzet, a külpolitikai rovatvezetők hajukat tépték kétségbeesésükben, és Nagy Sándor szerelmi életéről szóló epizódokkal töltötték meg a lapot, a rádió állattenyésztési félórákat tartott, a tévé kommentátora pedig Arisztid-vicceket mesélt vend nyelven.

*

A nagykövet át akarta adni megbízólevelét a királynak, de a döntő pillanatban vette észre, hogy otthon felejtette az okmányt. Gyorsan hazaszalajtotta az attasét, közben megbeszélte az uralkodóval, mit tehetne a két ország a maxiszoknya térhódítása ellen.

*

Venyige Enikő bölcsészhallgatónő kéthetes párizsi utazást nyert a lottósorsoláson, de kicserélte állandó belépőre a tűzoltómúzeumba.

*

A szegedi egyetem orvosi karán jelentkezők hiányában nem indul új évfolyam.

Lontay László

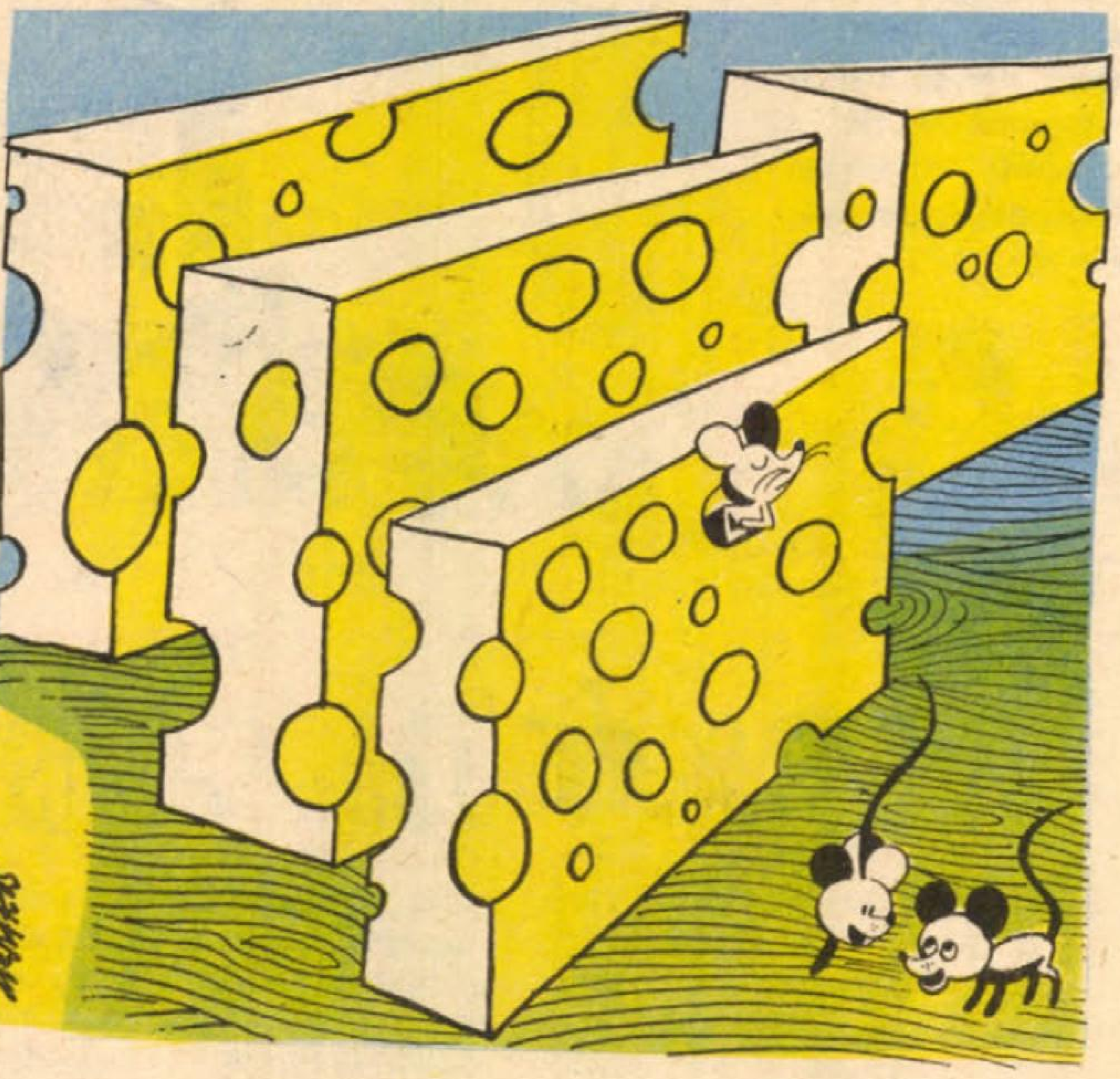

ERÉLYES TOTÓZÓ

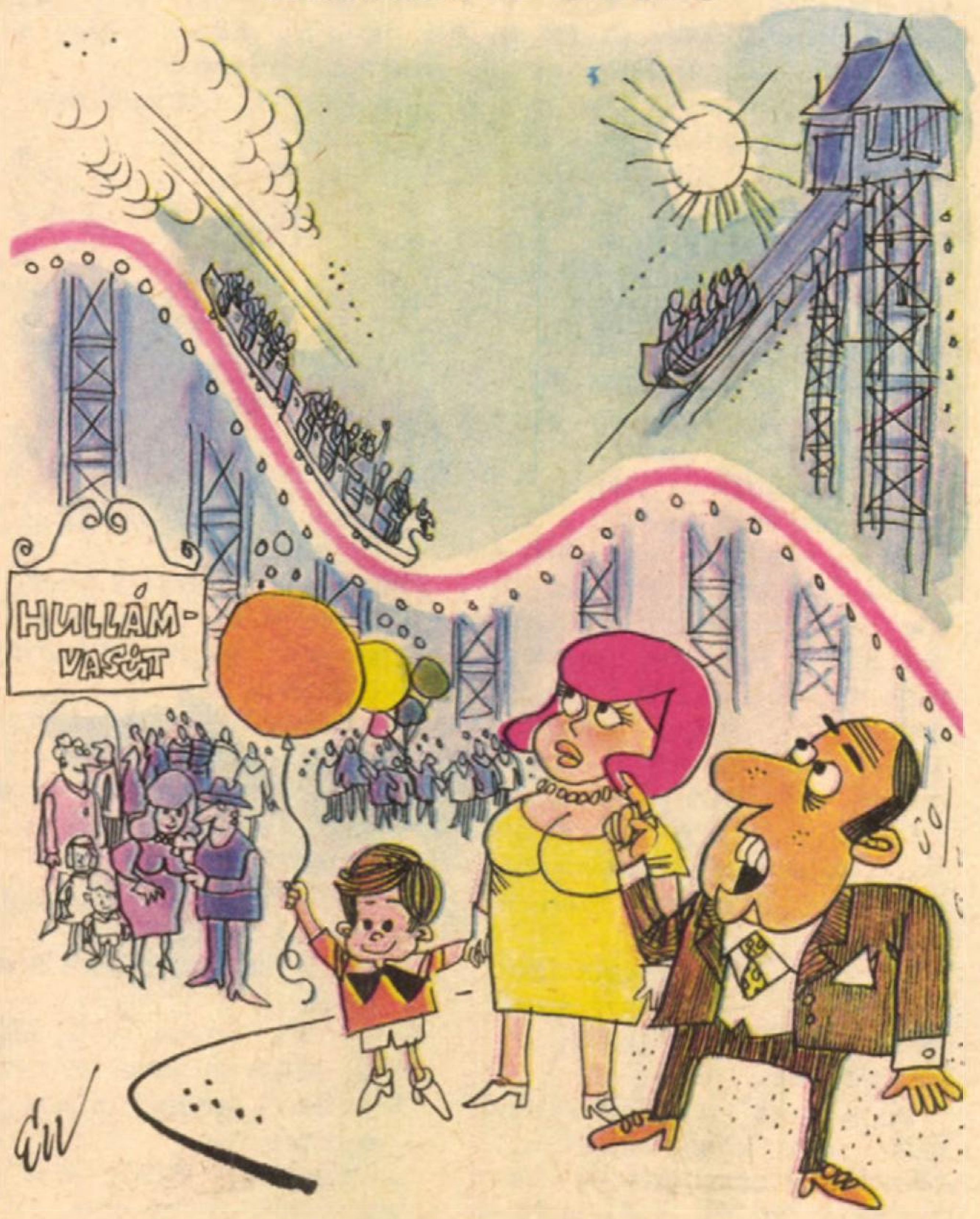
– Ide ugyan nem megy be több labda! Döntetlenre vettem a meccset!

IRIGYSÉG

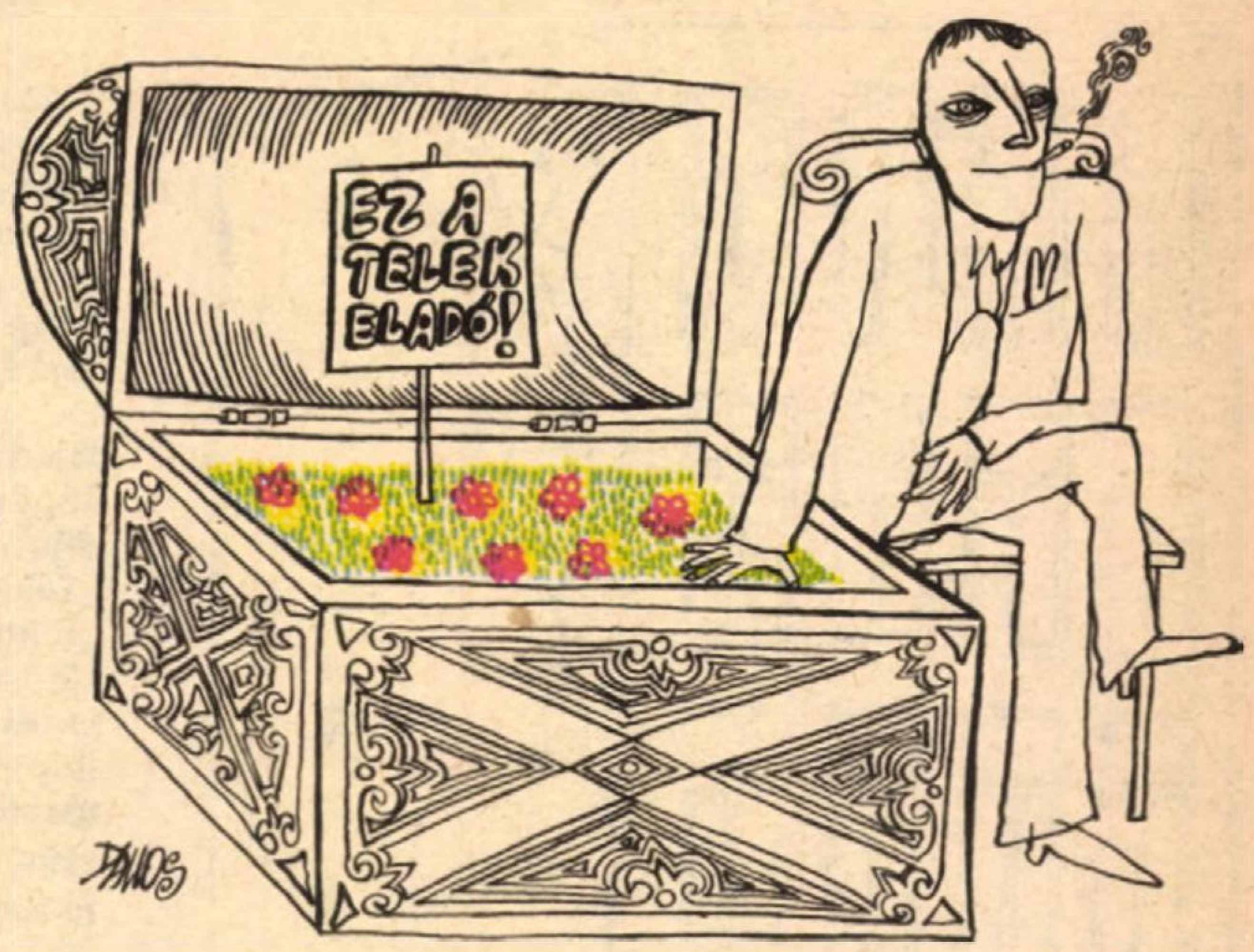
– Oda nézz! Kapott egy szövetkezeti lakást!

SZÓRAKOZIK AZ IGAZGATÓ

– Menjünk innen! Erről mindig a vállalat termelékenysége jut az eszembe!

PESTI KINCSESLÁDA

SZERELEM

Játszottuk, hogy a ház, ahol lakunk,
büszke lovagvár, ősi bagolyfészek,
s te úrnő vagy, én kóbor trubadúr,
és sóvárogva ablakodra nézek.

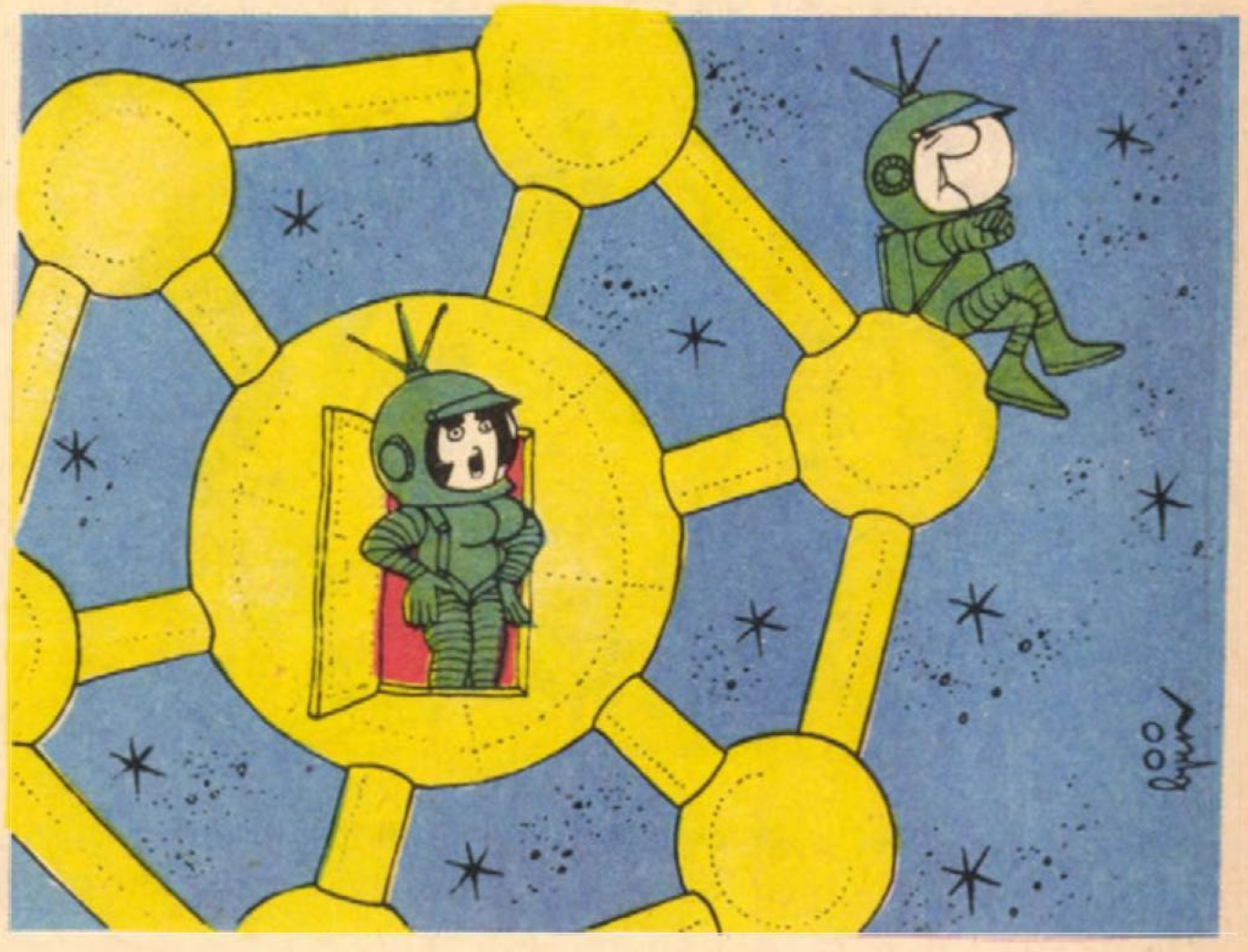
Letérdepeltem dalolni a porba...

És kezecskédből, ha nem is egy tonna,
de némi készpénz csengett a betonra.

És lágyan szóltál: ó, te lovagforma,
mert mostanában nem kószálsz semerre,
most elmehetsz – ha kapsz – egy pofa serre.

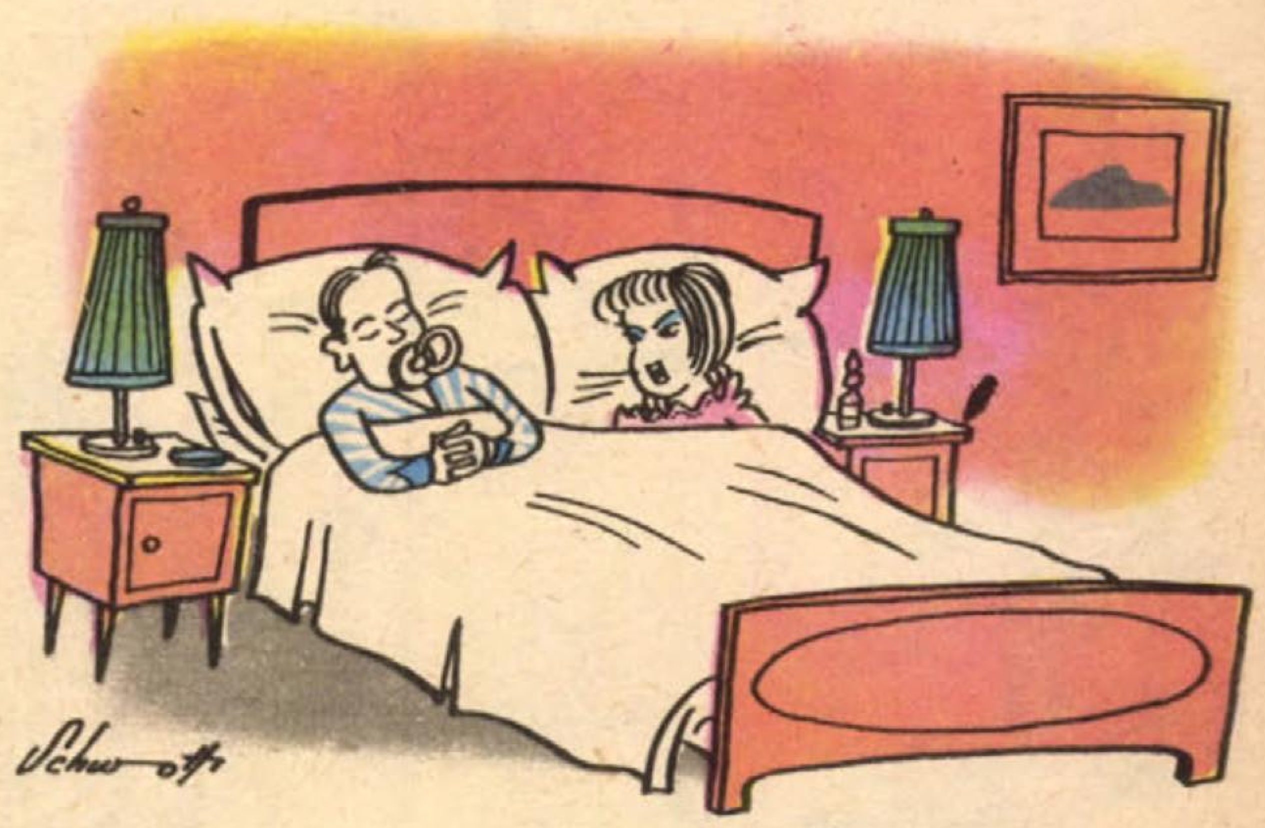
Simon Lajos

ÖRÖK PROBLÉMA

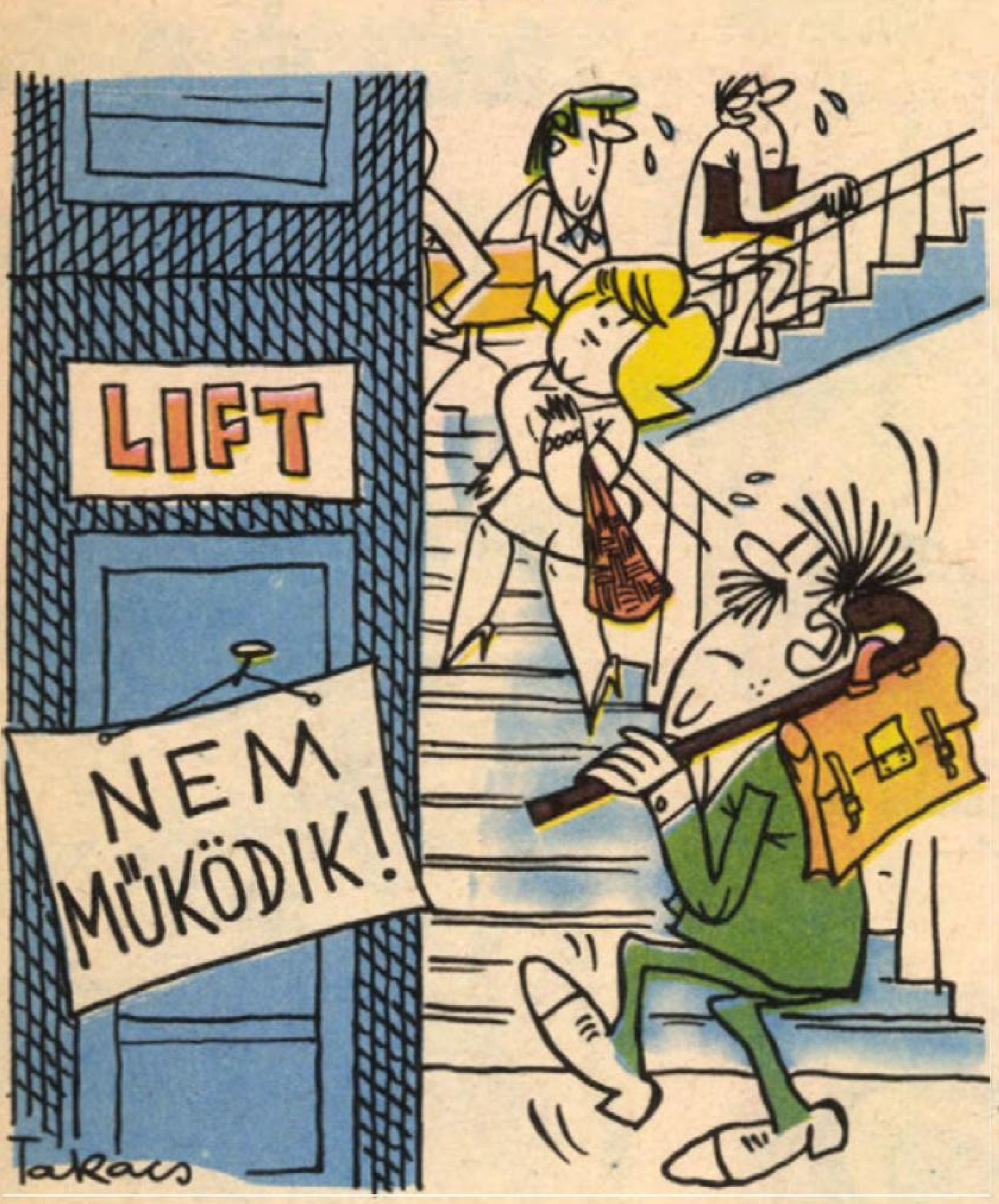
– Persze ha egy kicsit segíteni kell a házi munkában, rögtön elmész hazulról!...

KORAI HÁZASSÁG

– Erről már igazán leszoktathatott volna az anyád!...

BALLAGÁS

AZ NSZK FELSZABADÍTOTTA A DOLLÁR ÁRFOLYAMÁT

– Csak ennyit ad, nagyságos asszony?

MAI SZURKOLÓK

Az az igazság, hogy már utálok kimenni a stadionba! Pedig imádom a focit!

A társaság egyetértően szomorkodott.

— Különösen azóta, hogy láttam az angol kupadöntőt...

— Ne is juttasd az eszembe! Felejthetetlen volt. Ez aztán a közönség. Ilyen szurkolókkal nem nehéz focit csinálni — mondta Fuszulyka, a neves hátvéd, és ingerülten lerúgta a stoplis cipőt.

Az öltözőben forró lett a hangulat. Kampó, a legtechnikásabb csatár — egykoron a közönség kedvence —, a földhöz csapta sárga pöttyös mezét:

— Amilyen a közönség, olyan a foci. A mai drukkerek elpuhultak.

— Rossz a kondíciójuk, az a baj! — vélte az edző, valaha világhírű szélső. — Néha felnézek a lelátókra, és látom, hogy nincs kondi! Néhány percig bírják, aztán berekednek. Régen az NB III-ban jobb szurkolók voltak, mint ma a válogatott mellett.

— Több edzés kellene — mondta Pufi, a gyúró. — Mit gondoltok, ezek az angol drukkerek hol tanulták meg ilyen kitűnően énekelni?

— Na ja! Ott torok van, édesapám!

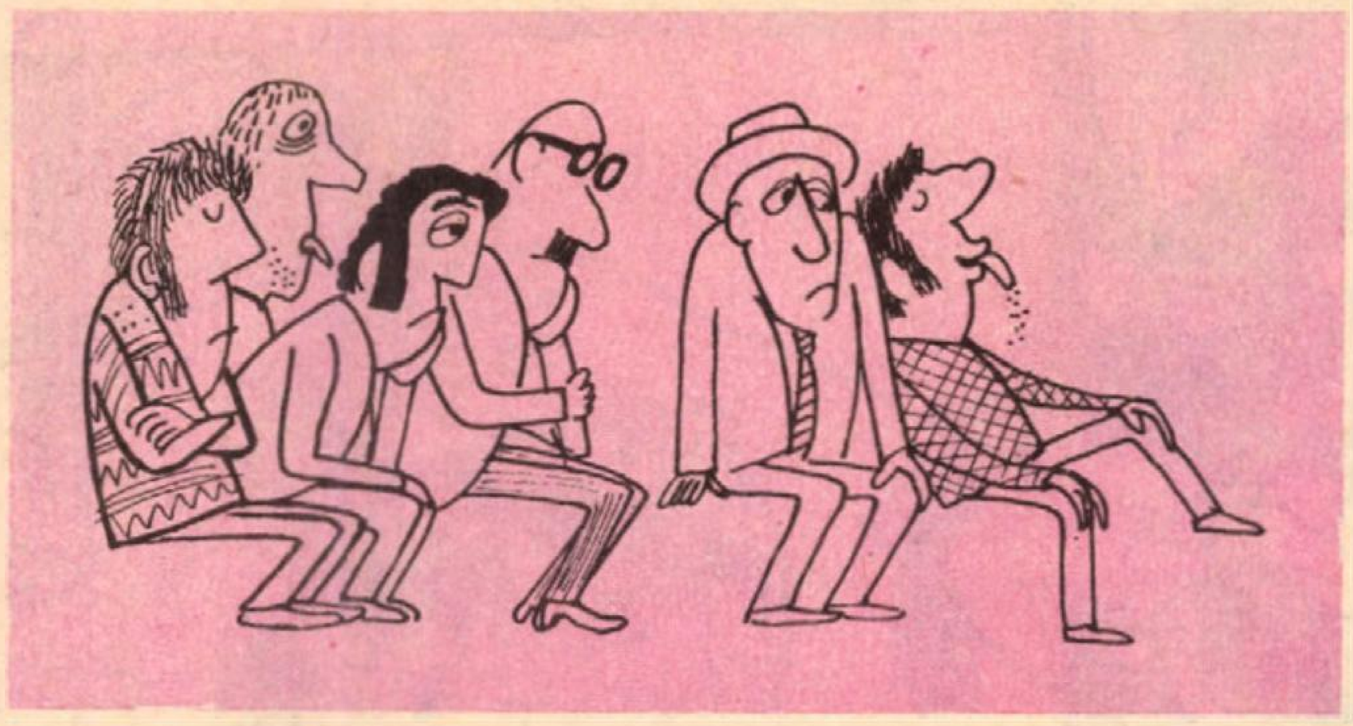
— És szív! Az kellene! A nagybátyám mesélte, hogy amikor a Cibakházi S. C.-ben játszott, a szurkolók a mérkőzés utáni örömmámorukban leették a csapatról a mezeket.

— Mert mi van ma? — tette fel a szónoki kérdést Fuszulyka. — Szombat éjjel kimaradnak, vagy éjfél utánig lesik a televíziót. Vasárnap bőséges ebéd, utána kivánszorognak a pályára sziesztázni. Márcsak azért sem ordítanak, mert közben a táskarádiójukon hallgatják a körkapcsolásos meccsközvetítést...

— Nincsenek nagy szurkoló egyéniségeink! — szegezte le az edző.

— Az ám! Hol vannak manapság Salamon Béla bácsik! Ő nemcsak akkor szurkolt a csapatának, ha az győzött...

— Akkor nem is művészet szurkolni. Elkényelmesedett kisasszonyszurkolás folyik nálunk. Végül is itt lenne az ideje, hogy eldöntsük: a közönség van a fociért, vagy a foci a közönségért?

— Az az áldott brazil közönség — sóhajtott a szélső. — Pelé százezrek sorfala között vonult be a városba a világbajnokságról. Virágot szórtak a lábai elé, és sírt a boldogságtól, aki megérinthette...

— Nálunk a mérkőzés nyolcvanadik percében már kezdenek cihelődni, öt perccel a mérkőzés vége előtt pedig elindulnak hazafelé, hogy helyet kapjanak a villamoson. Nem bírják végighajtani a kilencven percet...

— Bezzeg az Arsenal-drukkerek! Fél órával a meccs előtt és utána még egy órán át ünnepelték a csapatot. Ezek megérdemlik a focit!

— Az igazi szurkolók kiöregedtek, és nincsen utánpótlás. A mai fiatalokat csak a beat érdekli. Meg a női foci!

— De nem a labdát nézik — mondta a gyúró.

— A tévé az oka! Elpuhultak. Otthon a díványon heverészve meresztgetik a szemüket a képernyőre. Ezek már nem tudnának végigállni egy meccset.

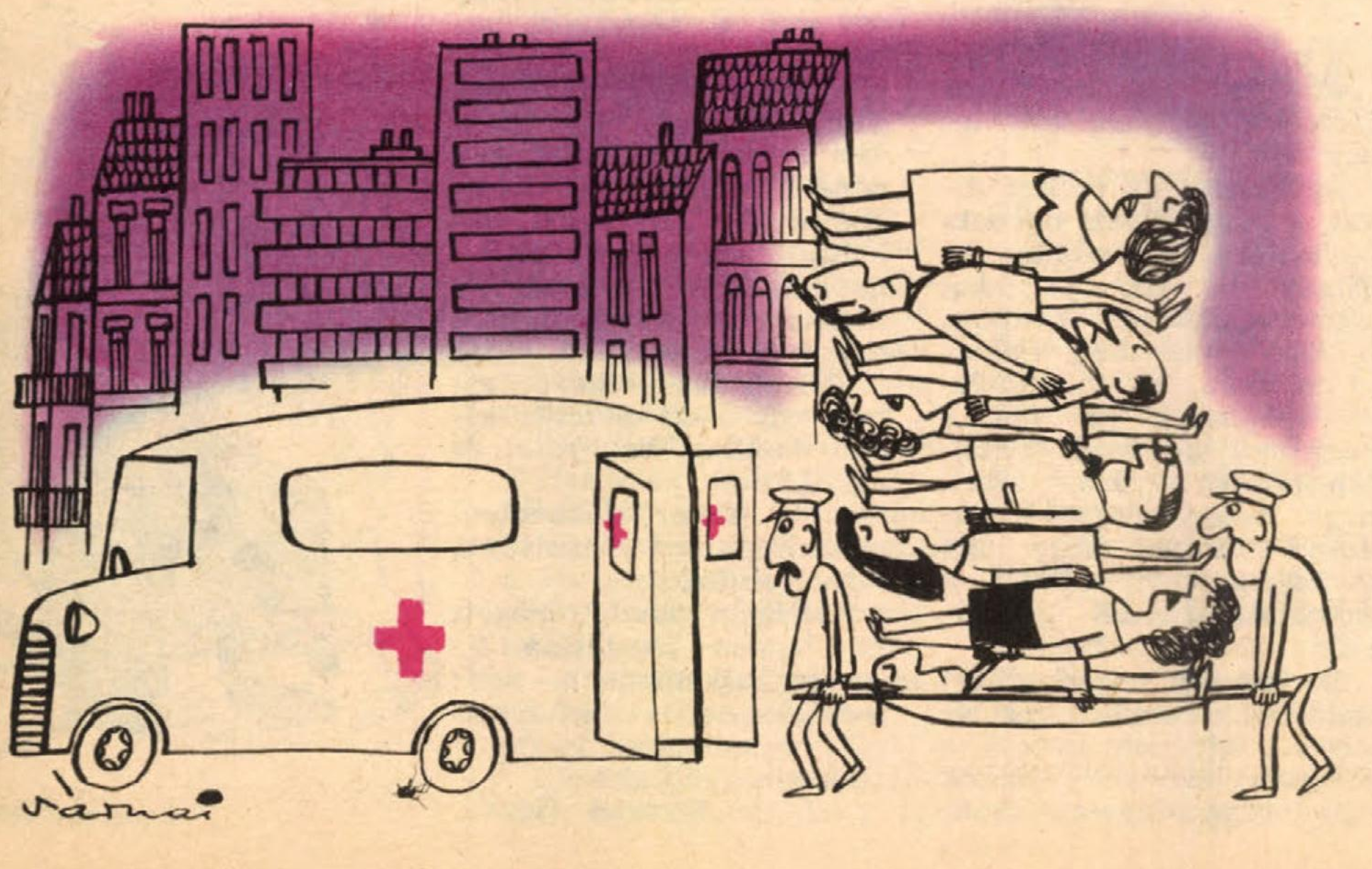
— A közönség olyan focistákat kap, amilyeneket megérdemel — szegezte le összegezésként az edző, majd felszólította a fiúkat, hogy induljanak a pályára. A csapat tagjai fáradtan, rossz hangulatban feláll-tak és kivánszorogtak a zöld gyepre. A lelátókon harminchét ember üldögélt. Valaki elkiabálta magát, de a többiek leintették. Többen szunyókáltak, egy fiatalember Thomas Mannt olvasott.

Egy ember lelkesedett csak. De az nagyon. Izgatottan kiabált, és hálás volt minden szép mozdulatért. Egy mikrofon előtt állt és közvetítette a meccset.

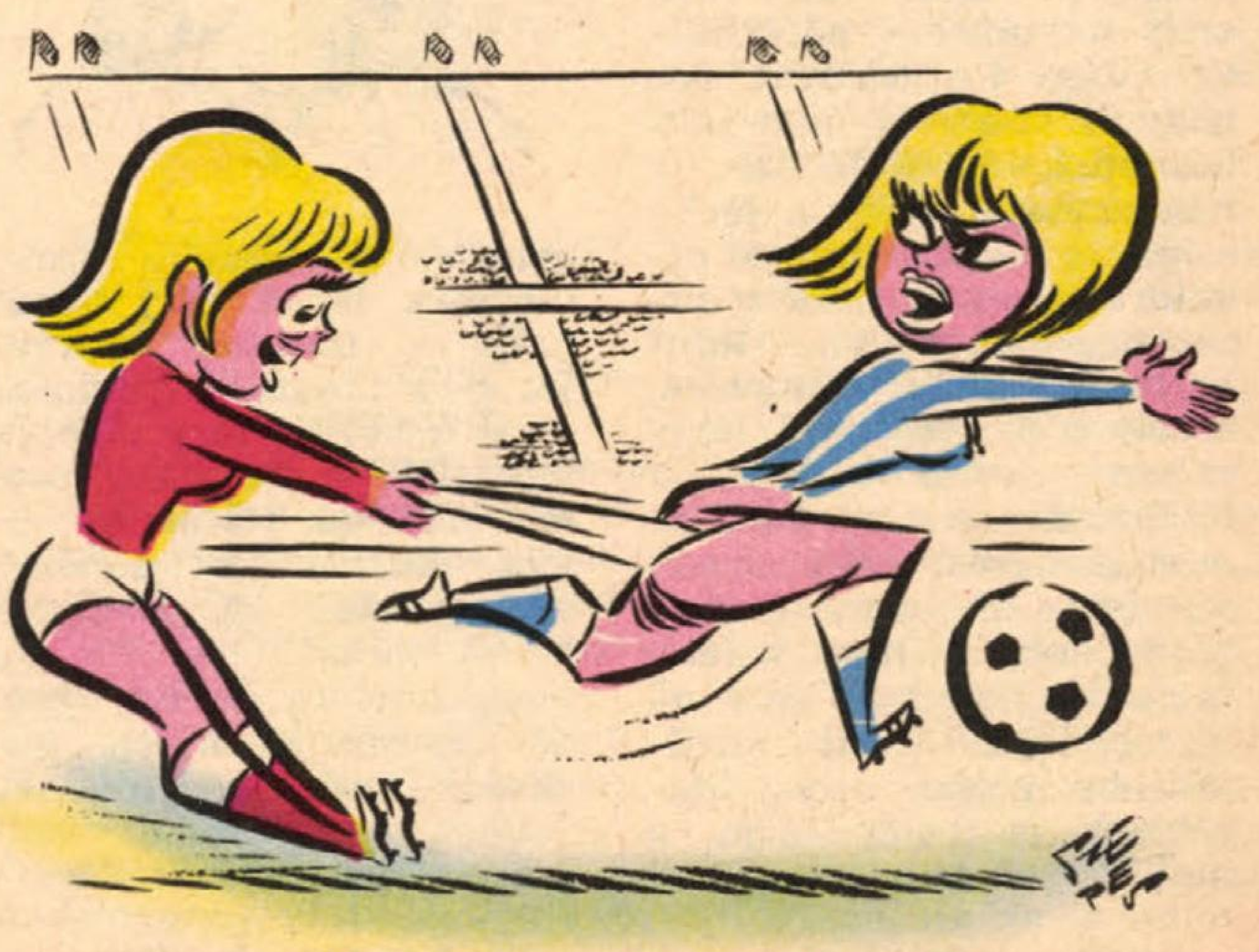
A fiúk megkísérelték tűzbe hozni a szurkolókat, de amikor látták, hogy nem megy, a stadion óráját kezdték figyelni. De az óra mutatója éppen olyan ólomlábakon járt, mint a csatárok...

Ósz Ferenc

FRONTÁTVONULÁS

NŐI FOCI

– Jaj, de édes, hol csináltattad?...

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

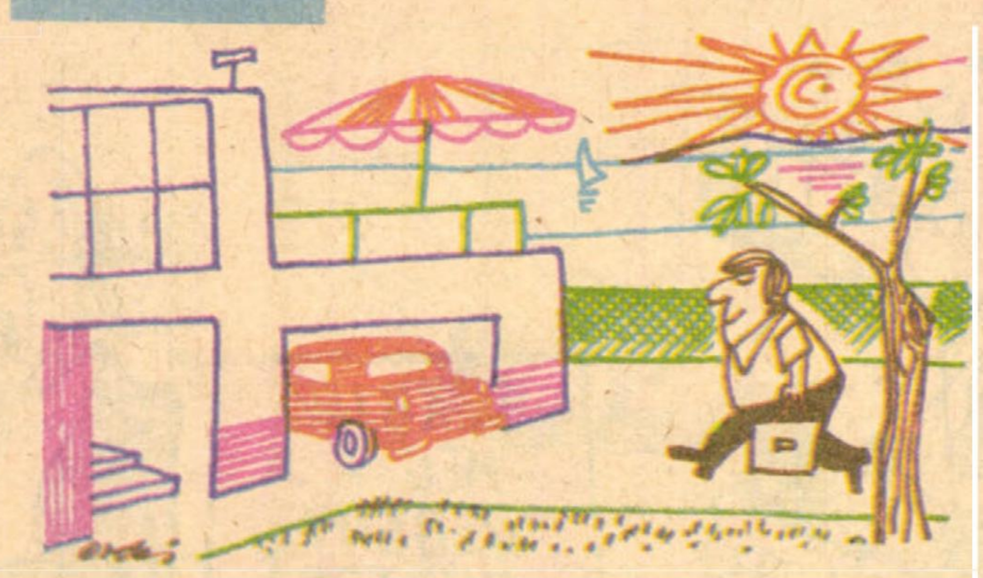
Mi az abszolút szorgalom?

Fülöp György:

– Ha valaki akkor is megpróbál demográfiát robbantani, ha már elfogyott a dinamitja.

Erdei Sándor:

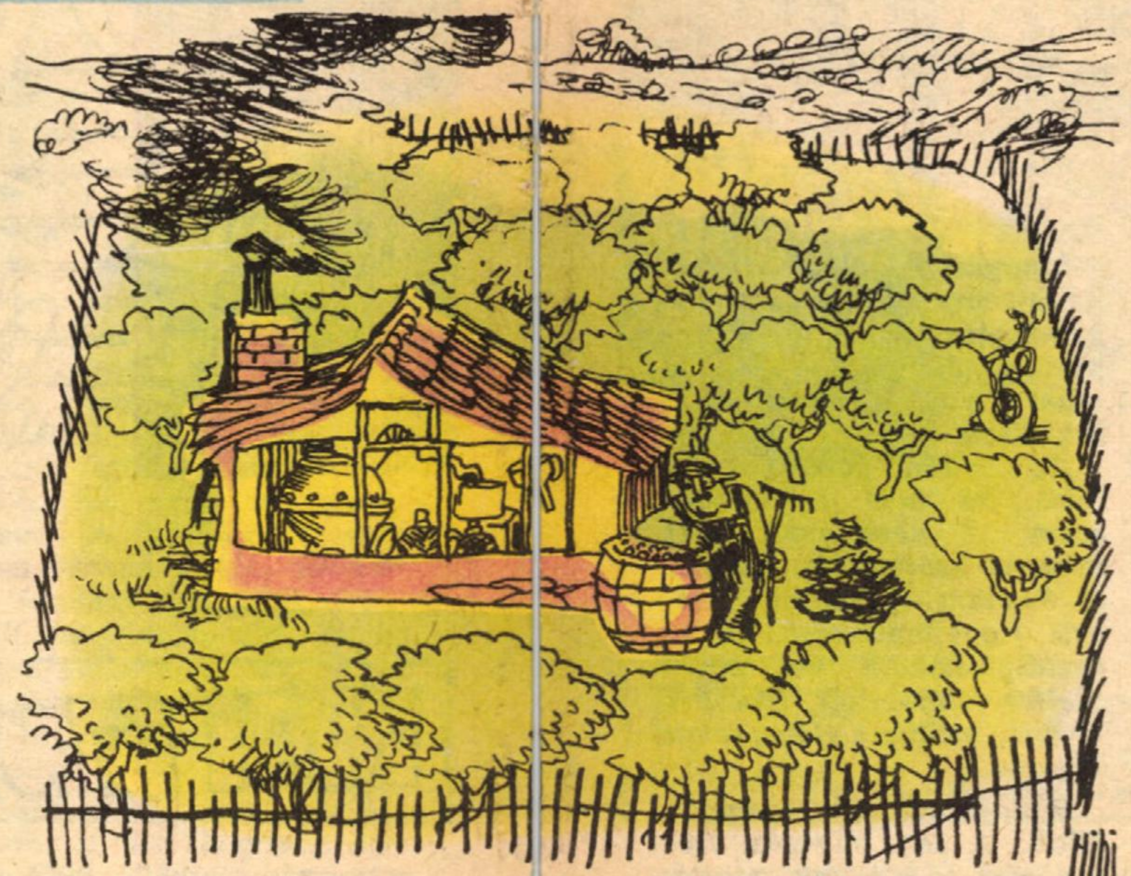

– Ha valaki a napidíjából össze tud spórolni egy villát a Balaton mellett.

Mészáros András:

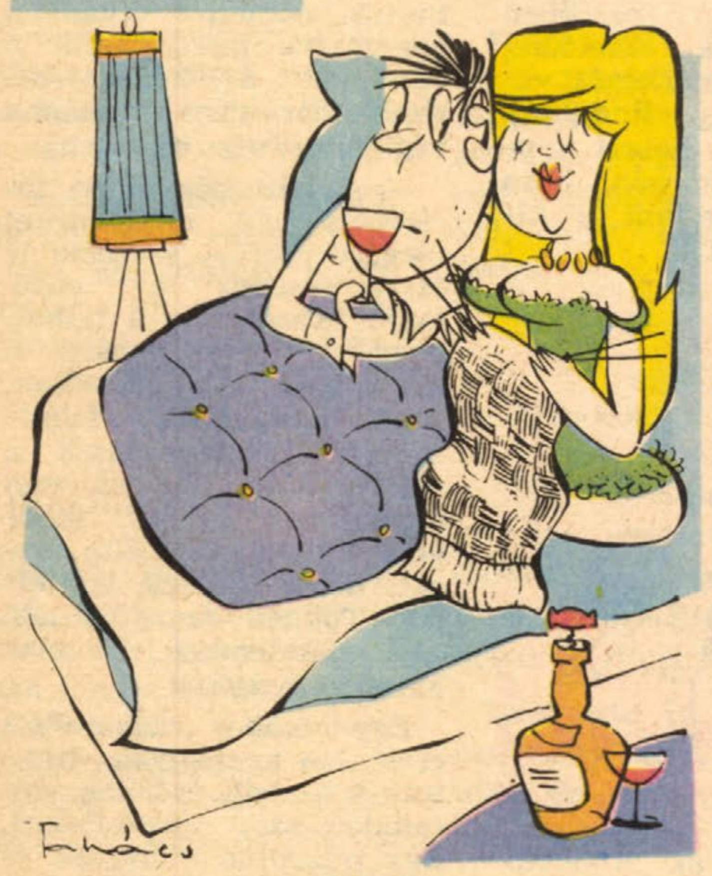

Hegedűs István:

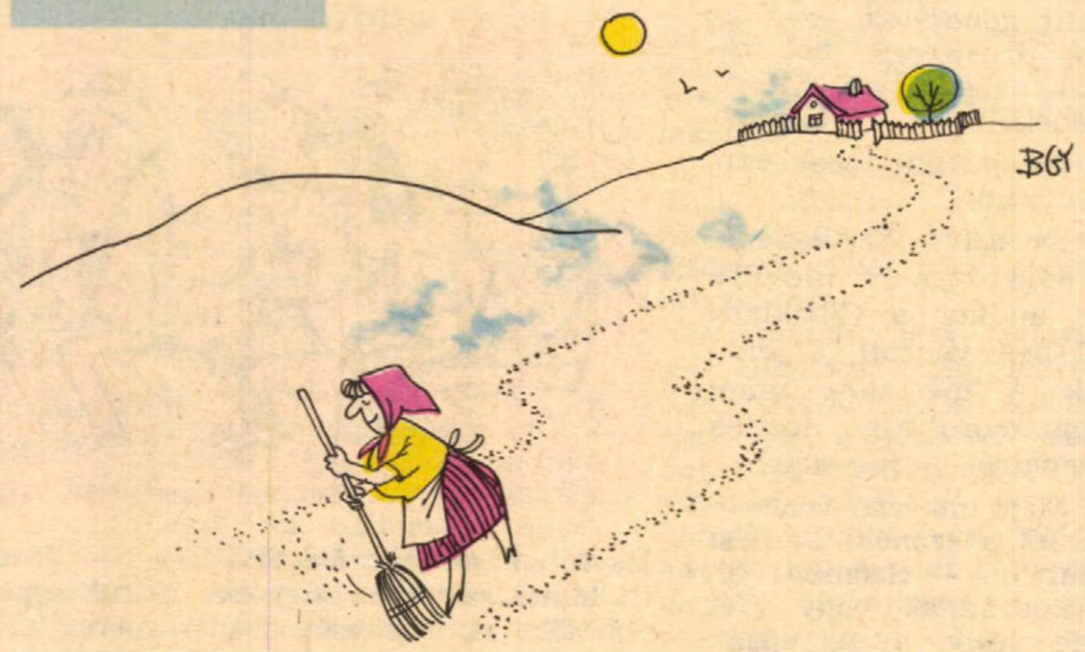
– Ha valaki ötven négyszögöles víkendtelken zugszeszfőzdét rendez be...

Takács Imre:

– Ha a feleség a szeretőjénél is a férje pulóverjét köti...

Brenner György:

– Ez...

Balázs-Piri Balázs:

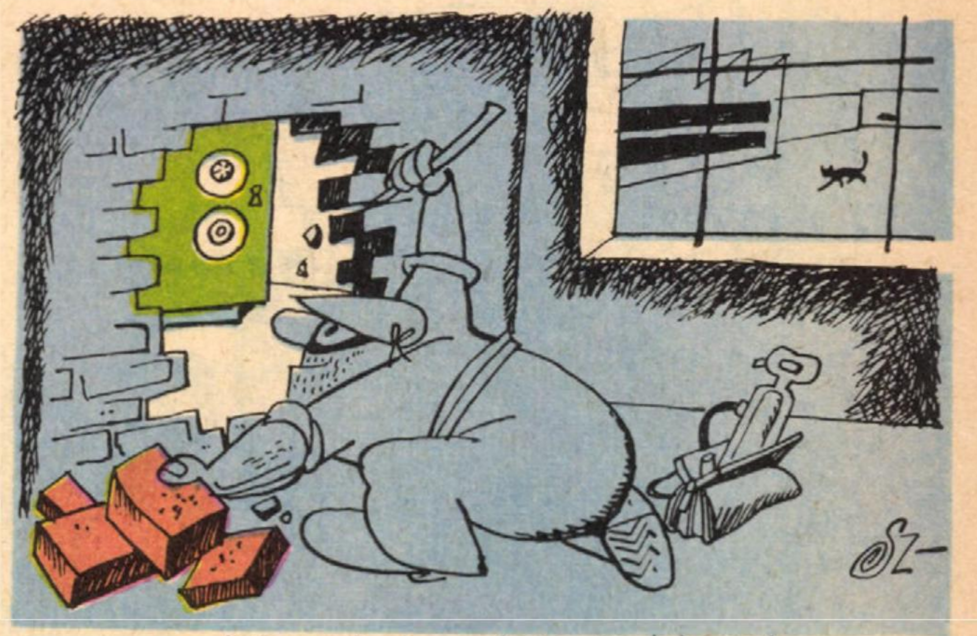
– Saját sírunkat gondozni...

Barát József:

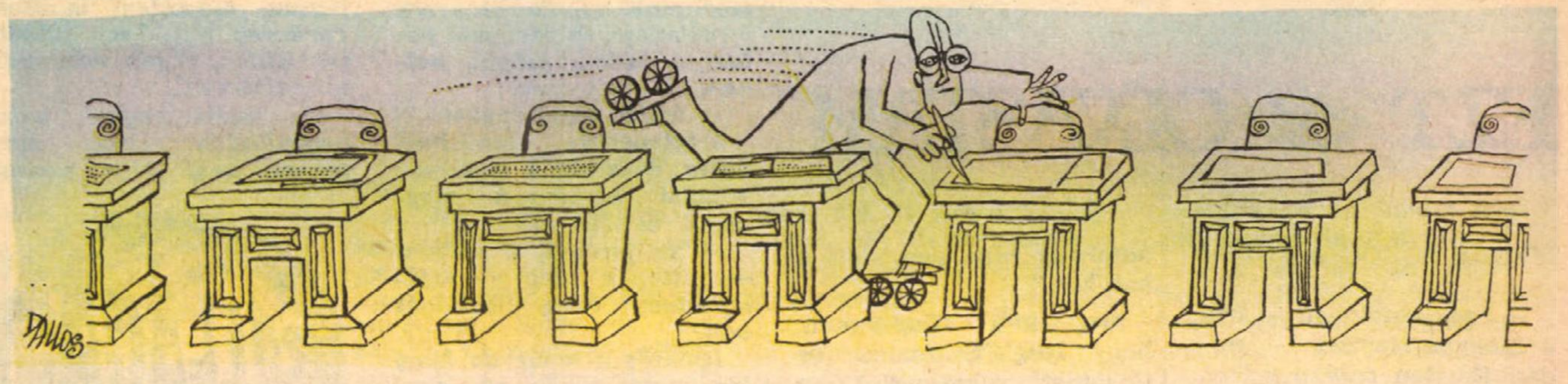
– Mindennap kifényesíteni a börtönrácsot.

Szűr-Szabó József:

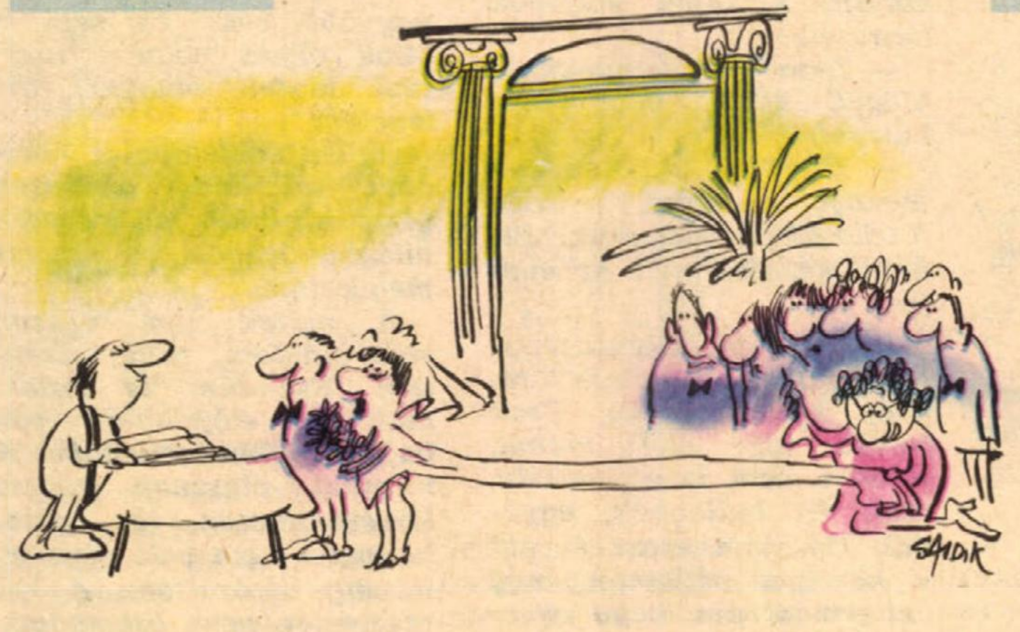
– Még szabad szombaton is dolgozni!

Dallos Jenő:

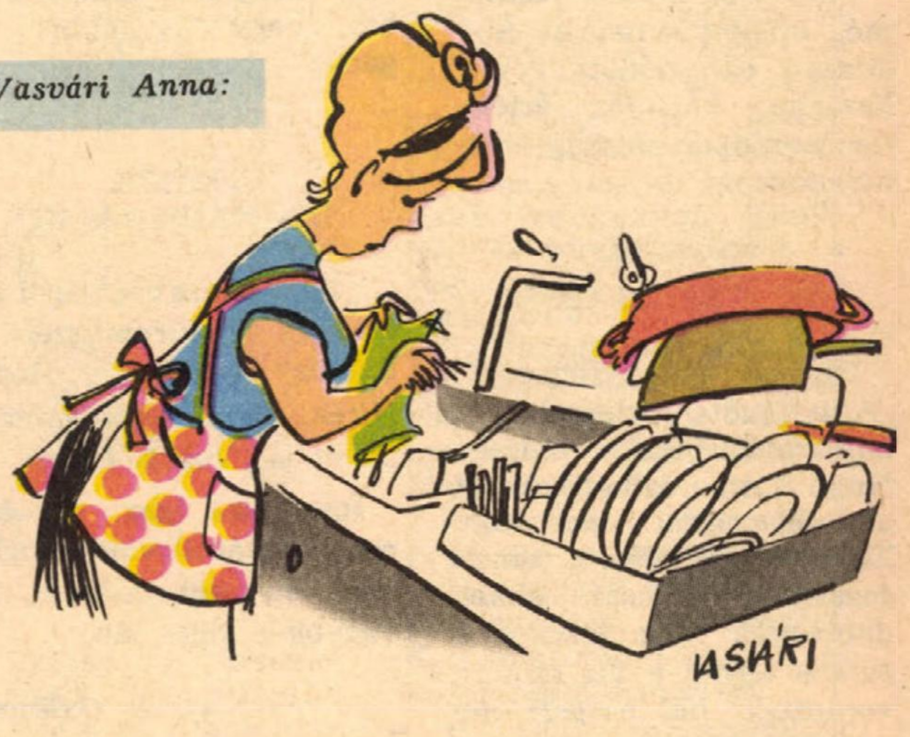
– Ha valaki ennyi másodállást össze tud harácsolni.

Sajdik Ferenc:

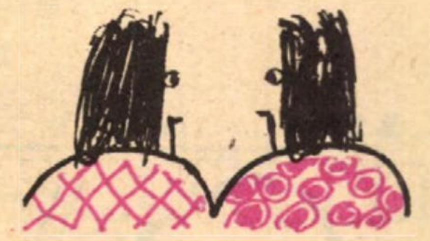
– Egy kis türelem, már csak a monogram hiányzik.

Vasvári Anna:

– Elmosogatni a fogpiszkálókat és a papírszalvétákat.

unisex

Amikor először találkoztam ezzel a kifejezéssel, pikáns gondolatok jutottak eszembe; vetkőzés után derül ki, hogy a nő férfi, illetve a férfi nő. Szóval valami ilyesmi! Aztán kiderült, hogy az unisex: nőférfidivat. Vagy férfinődivat. Az, hogy a nők is nadrágot hordanak és a férfiak is hosszú hajat, hogy a férficsípő is helyet kap a divatőrületben, és a női mellre úgy tekintenek, mint valami őskori torzóra, amely csak azért van, hogy néhány maradi férfiban felébressze a horkoló hím oroszlánt, és hogy bosszúságot okozzon a szabásznőnek, az, hogy a férfi is mellénykét hord és a nő is mellénykét (mit csináljak, ha ebben a ruhadarabban is benne van a mell?!) — nos, egyszóval mindez: az unisex.

Amiben — be kell vallanom — rengeteg a prakticizmus is. A férj hordhatja a felesége nadrágját — a hosszúra gondolok —, a feleség a férj zakóját, megfelelő méretarány esetén nemcsak testük és lelkük lesznek kölcsönösen az egymáséi, de a cipőik is. A pulcsik is. Ha jól meggondolom és figyelembe veszem az aszott test divatkultuszát a nőknél, teljes nyugalommal kölcsönös lehet akár a fürdőruha viselése is.

Legfeljebb a szülés marad meg kizárólag női specialitásnak — legalábbis átmenetileg. Mert mit lehet tudni!

Egyszóval: az unisex divat, s mint divat, bevonta bűvkörébe a férfiakat is. Engem is. Bár jó adag konzervativizmus továbbra is kíséri életemet. Például imádom, ha rátekintésre imádhatok egy nőt, s nem kell gondosan végigtapogatnom csak azért, hogy meggyőződjem, imádatom tárgya, hogy úgy mondjam, nem sérti-e a fennálló erkölcsi normákat.

De hát mit tegyek, eljárt felettem az idő, s ha lépést is kívánok tartani a divattal, bizonyos vonások már végérvényesen konzerválódtak bennem. Egy azonban tény: újabban imádok a divatról fecsegni. Nem szót ejteni egy öltöny vásárlásáról vagy egy pulóver anyagáról, hanem fecsegni a férfidivatról. Aggódva figyelem magam, amikor közös nyelvet kezdek használni egy nőnemű lénnyel az öltözködést illetően: zsabó, dekoltázs, spicc és slicc — hajigálom a szavakat, és tegnap már azt mondtam egy kollégámnak:

— Képzeld, öregem, vettem egy cuki pulcsit, tudod, mellben buggyosat és oldalt...

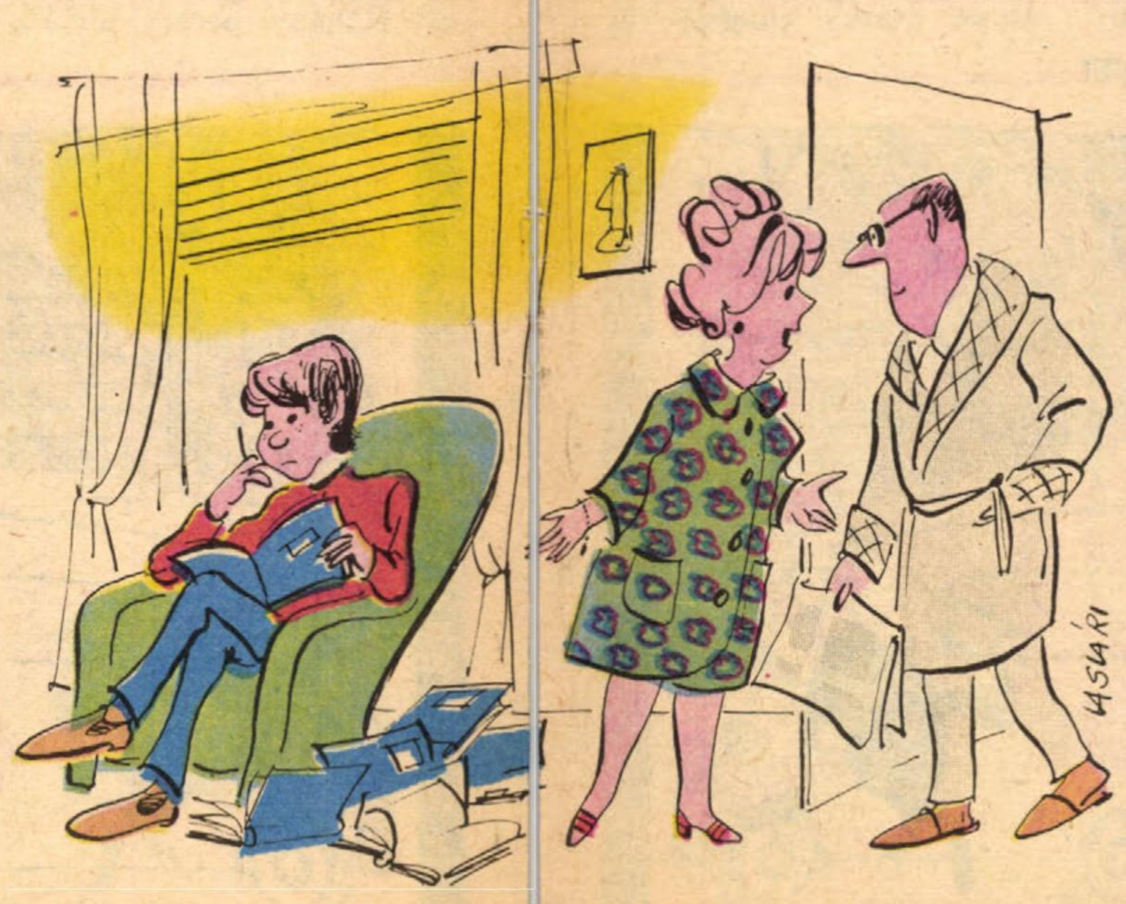
...és akkor döbbentem meg, hogy hová jutottunk, mivé lettünk.

Kollégám nem röhögött ki, hanem izgatottan figyelte ajkamon a szót: fecsegésemet a férfidivatról.

Unisex lettünk!

Gyurkó Géza

ÉRETTSÉGI IDEJÉN

– Pillanatnyi felindulásában tanul...

ZSEBRÁDIÓ

Áldassék a neve annak, aki feltalálta a zsebrádiót!

Most pedig elmondom, hogy miért hasznos ez a bömbölő kis doboz.

Csendes, napsugaras délelőtt. Benyitok az üzletbe. Alázatosan köszönök. Az eladó a pultra könyököl és keresztrejtvényt fejt.

— Talán segíthetnék a függőleges 14 megfejtésében — mondom szelíd gúnnyal. Rám se hederít.

— Egy olyan izét szeretnék. Ha lehetne, kék színben, dupla alátéttel.

Felvillan a tekintete. Szélsebesen rajzolja a betűket az apró kockákba. Halk kattanás. Tom Jones ordít a zsebemben. Az eladó felrezzen szent révületéből:

— Tessék elzárni a készüléket! Itt nem lehet... Mivel szolgálhatok?...

Diadal! Bár bevallom, volt már olyan üzlet is, ahol az eladó fel sem figyelt a zenére, nyugodtan fejtette tovább a rejtvényt, csak azt kérte: menjek át Luxemburgra, mert ott jobb a műsor.

Más.

Értekezlet. Az előadó monoton hangon, mellékösvényre térve, csak beszél, beszél, beszél. Halk kattanás. A zsebemben megszólal a kellemes barna baritonú rádióbemondó, Körmendi:

— Kedves hallgatóink: Huszonkét óra tíz perc van. Kérjük, gondoljanak a szomszédaikra, akik talán már pihenni tértek. Halkítsák le készülékeiket.

— Egy kicsit elszaladt az idő — mondja restelkedve az igazgatónk és villámgyorsan bezárja az értekezletet.

Más.

Vonaton utazom Sárisápra. Gyönyörködve bámulom a vonat ablaka előtt elfutó romantikus tájat. Egyszerre csak valaki megkopogtatja a vállam:

— Miért szidod az anyámat, mi?

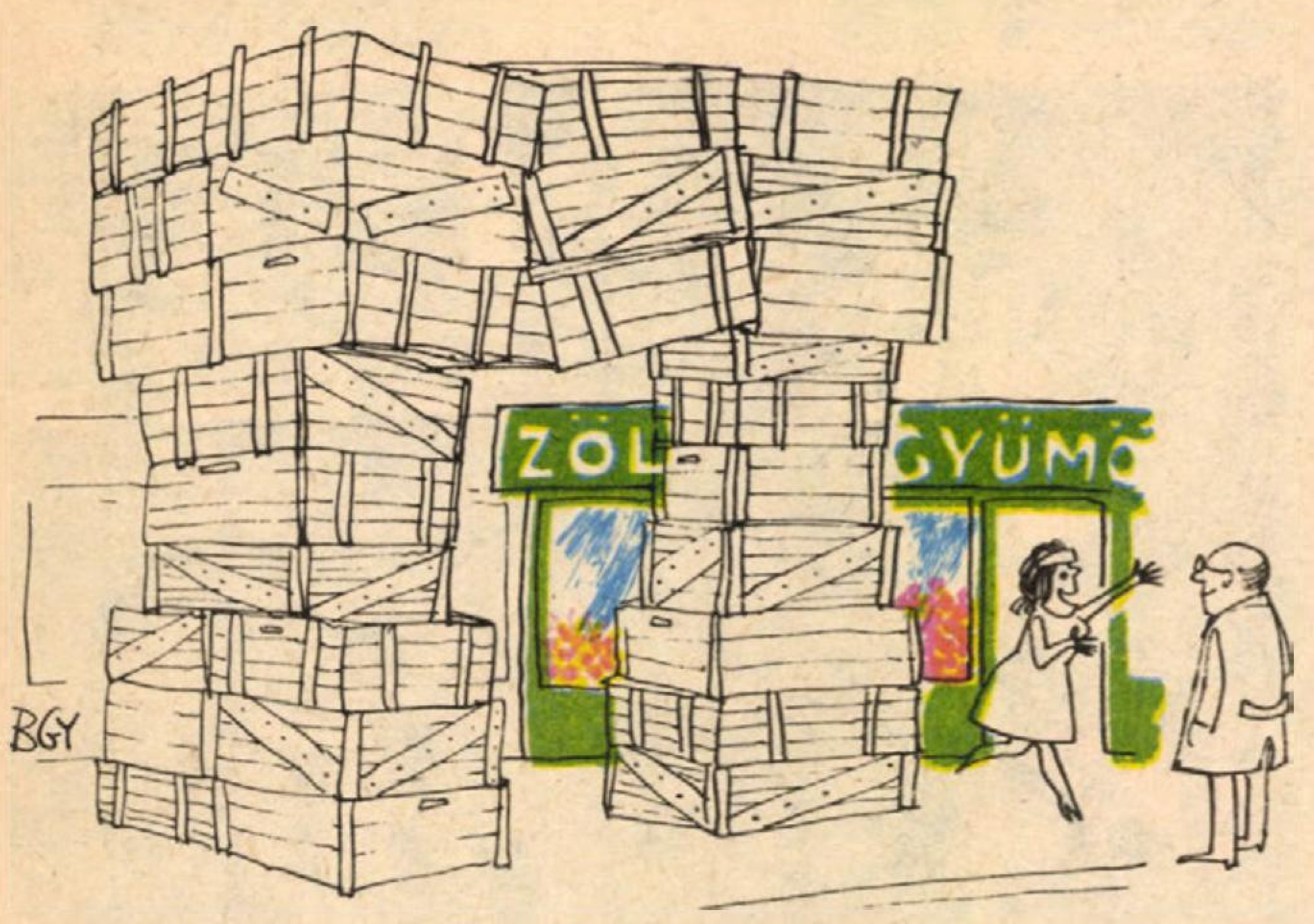
Hátrafordulok. Tetovált karú, bozontos hajú izompacsirta próbál barátkozni velem. Orromhoz kap és vigyorogva csavargatni kezdi. Nem rettenek vissza. Állom a harcot. Elszánt mozdulattal a zsebemhez kapok... És előrántom az Orbitámat. A philadelphiai szimfonikusok játsszák Muszorgszkij Egy éj a kopár hegyen című szimfonikus költeményét, Herbert von Karajan vezényletével. A rézfúvósok harsányan fújják, az ajtót feltépi a kalauz:

— Nem tudja, hogy a rendelkezés értelmében vonaton szigorúan tilos rádiózni?! Azonnal fizesse ki az ötven forint bírságot!

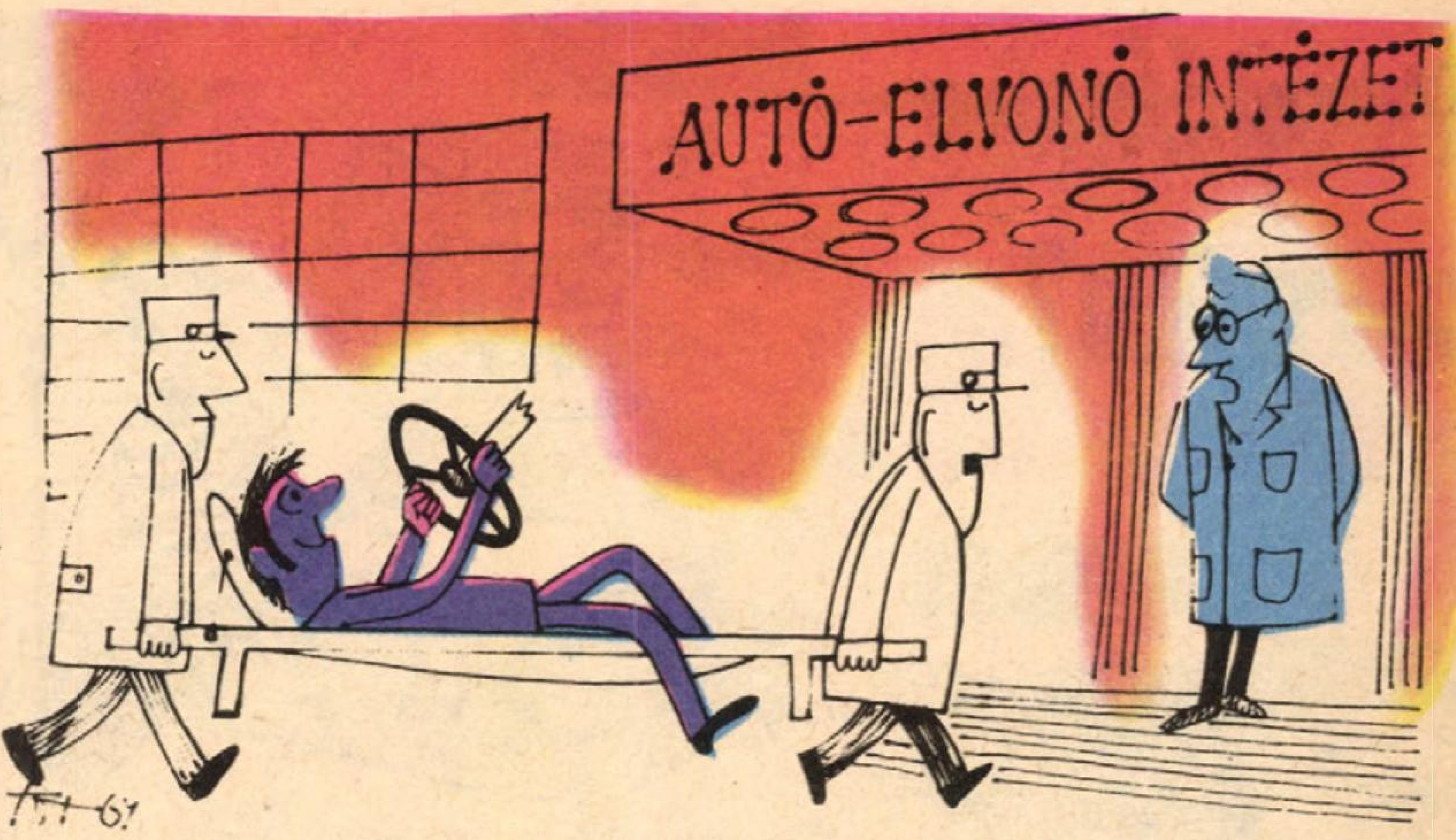
Boldogan számolok a kezébe öt darab ropogós tízest. A tetovált karú elégedetlenül morog, amiért megzavarták a szórakozásában. Őt nem bírságolja meg a kalauz, csupán engem, rádiózásért. Sebaj! Megint segítségemre volt a kis készülék. Áldassék a neve annak, aki feltalálta!

Galambos Szilveszter

DIADALÍV

– Főnök! Utolsó szemig eladtuk azt a pudvás narancsot!

UNATKOZÓ TIZENÉVES

– Nahát, fiacskám, téged már harmadszor hoznak be!

EZT OLVASTAM

MERRE FOROG A FÖLD?

A Szovjetunióban — írja a Magyar Nemzet — „midőn Keleten a Nap felkel, Nyugaton *már* este van..."

Vagyis az alkony leszáll, még mielőtt a nappal egyáltalán elkezdődött volna. Eszerint, ha jól értem, Leningrádban mindig másnap van.

INKOGNITÓS CÁPA

Hír az Esti Hírlapból: „Alig tudta kiemelni a hálót a heringekre halászó Hugh Sutton és két barátja a dél-angliai partokon. Előre örvendeztek a remek fogásnak, s csak akkor döbbentek meg, amikor a súlyos terhet a víz színére vontatták: *hal helyett egy hatalmas cápa vergődött a hálóban.*"

Meg kell állapítanom, hogy Hugh Suttonnak és társainak alkalmasint az egyetlen olyan cápát sikerült kifogniok, amely nem hal, vagy legalábbis tagadja.

TESSÉK UTÁNACSINÁLNI!

„Tízméteres bástyáról ugrik az elektroműszerész-*dublőz*" — írja a Hétfői Hírek, majd közli a hölgy nevét is: Volsik *László*.

Igaz, ami igaz: tízméteres bástyáról való leugrás után én sem tudnám, fiú vagyok-e vagy lány...

Timár György

BALLAGÁS

Nyolcadika vagy tizennyolcadika van? Megyek az utcán, szép, napos májusi délelőtt, egyszer csak egy kezet érzek a vállamon, és rám szól valaki a hátam mögül, halkan, de erélyesen:

— Miért nem énekelsz?!

Meglepődöm, fordulnék hátra, de a kéz a vállamon nagyon keményen megszorít és visszatart.

— Ne forogjál a sorban! — suttog a hang. — Elfelejtetted, hogy ballagás van?

Ismerős a hang, de hogy kié, nem jövök rá, egyelőre. És miért én vezetem a sort? A Szabónak kellene elsőnek menni, ő százkilencvennégy centi. Egy kicsit lassítok és a szájam sarkából suttogok hátrafelé:

— Nem jól megyünk. Mögéd állok, vagy még hátrább...

— Maradj nyugton — mondja a hang. — Ne fészkelődjél, megyünk. Inkább kezdjed már az éneket!

Hát jó, egyébként tényleg nem gondoltam rá, hogy ballagás van. Csak furcsa így, elöl menni, mintha nem is az osztály, csak én ballagnék, egyedül. Ha nem érezném azt a kezet a vállamon, még azt gondolnám, hogy egyedül...

Igaz is, az ének! Óvatosan kezdem:

— Gaudeamus igitur... Tisztára nevetséges, most kezdek szorongani, mikor már ballagás van? Alig jön ki hang a torkomon. Csak dúdolom, annyi baj legyen, mögöttem is csak nyekereg a... de kicsoda is? Hiába, régen volt osztálytalálkozó!

De miért vagyok most begyulladva? Most már igazán nem lehet semmi nagyobb vész. És nem is állok olyan nagyon rosszul. Matek, magyar, történelem...

...Történelemből például állatian pikkeltek rám, kihívtak a második világháborúból, mégis megúsztam.

A matek sem valami erős oldalam, pedig szeretem. Számolni is tudok, csak az előjelekkel van baj, figyelmetlenségből. A mínuszt plusznak nézem következetesen, és valahányszor nem volt pénzem, mindig vásároltam. A keresetemet nem összeadom, hanem beszorzom, és az így kapott eredményből hülyeségeket veszek a boltban. Igaz, hogy sohasem is akartam mérnök lenni.

Magyarból elég szeszélyesen produkáltam. A fogalmazás megy, a tollbamondásnál megesett, hogy mást írtam, mint amit diktáltak.

Az ellenőrzőkönyvemre jobb, ha nem is emlékszem. A késéseimet már nem is számolták, kétszer is kaptam igazgatói, írásbeli figyelmeztetést, és az osztályfőnököm két évvel ezelőtt felmondott. Magunk között szólva, elég sokat lógtam.

Biológiából elég gyengén állok. A sok bagózás. Pedig meg is intettek miatta.

Mindegy, mégis eljutottam a ballagásig. Szép pillanat. Május van, a kezünk egymás vállán, csak tudnám, hogy mögöttem...

...de milyen furcsa... most látom csak. Ez a kéz a vállamon. Milyen hosszúkás, és olyan csontos!

És mintha valami köpeny volna rajta, elcsíptem egy pillantásra. És olyan különösen vigyorgott.

Ahá! Ez csakis Csabai lehet, a tréfamester! Neki vannak mindig ilyen hülye viccei! Legutóbb is kivitt egy koponyát a franciaórán, hogy a padban találta.

Na, jól van, egymás között vagyunk! Most kitolok veled!

Egészen magas fejhangon rákezdem:

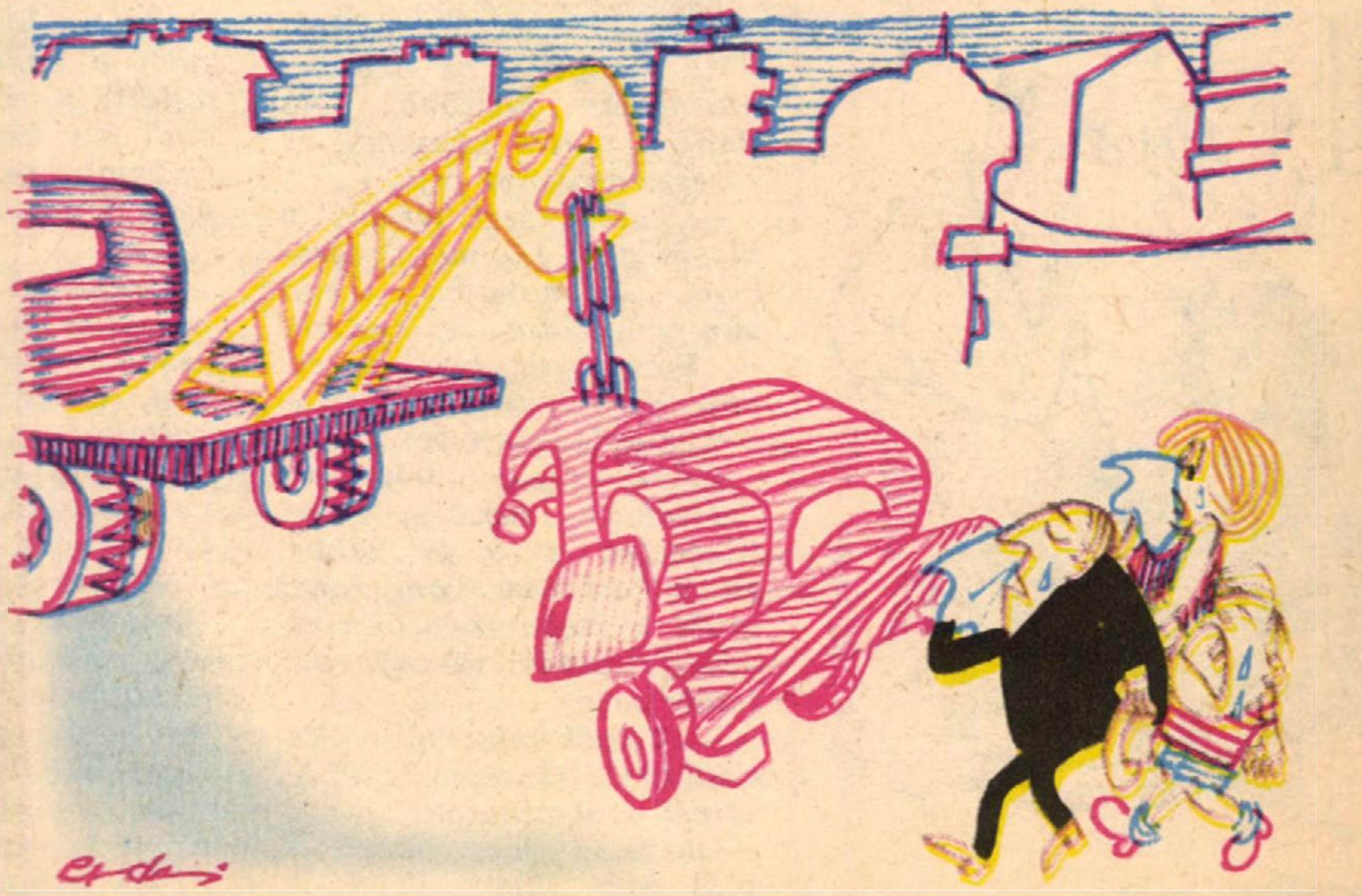
— Ballag már a vén diák...

Somogyi Pál

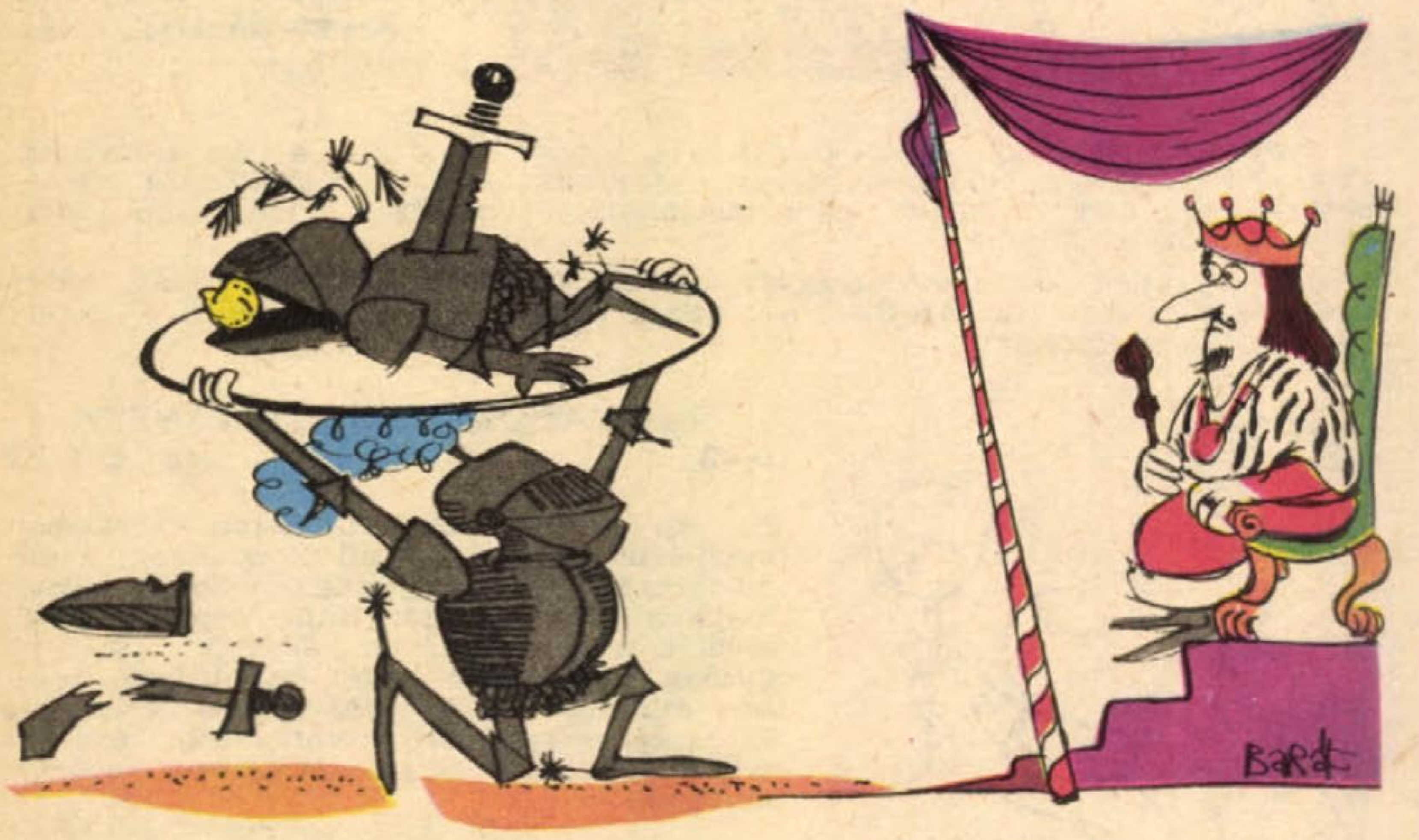
ŐSZINTÉN

PESTI GYÁSZMENET

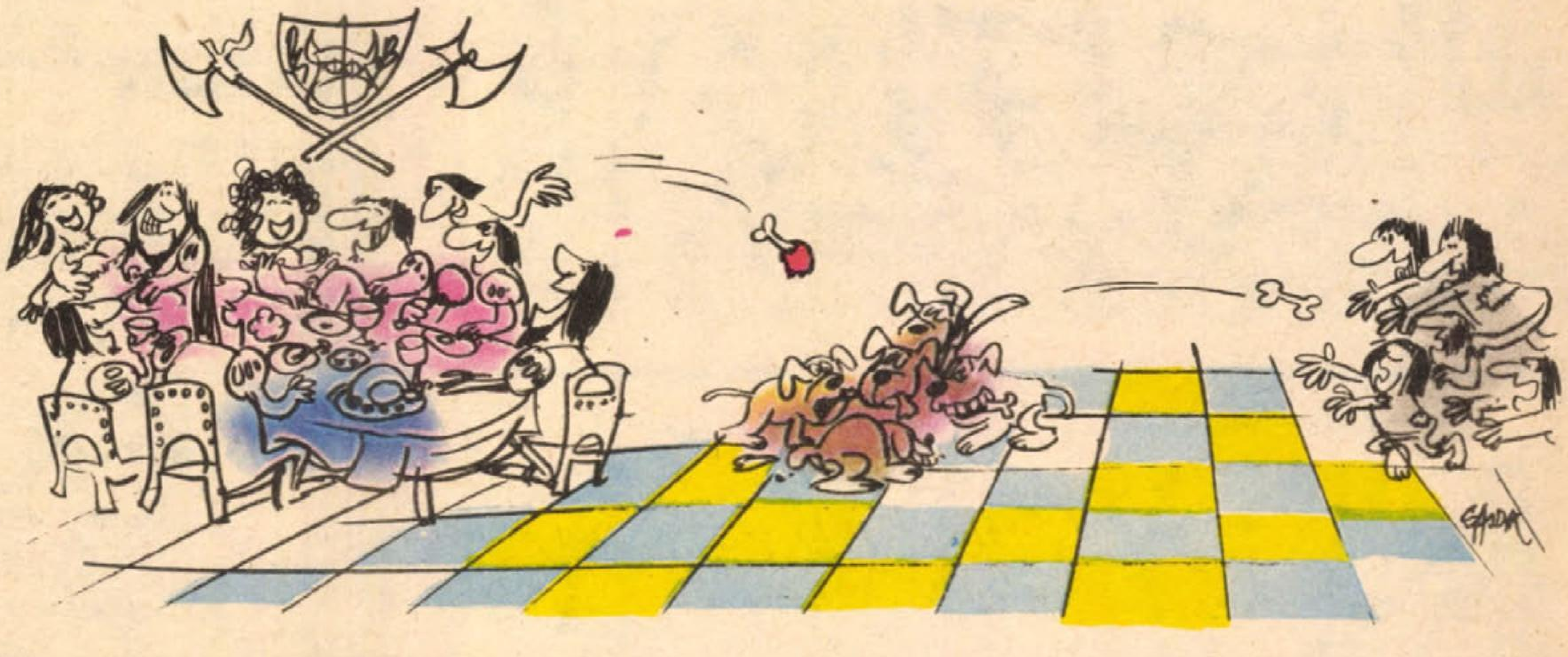

Udvari élet

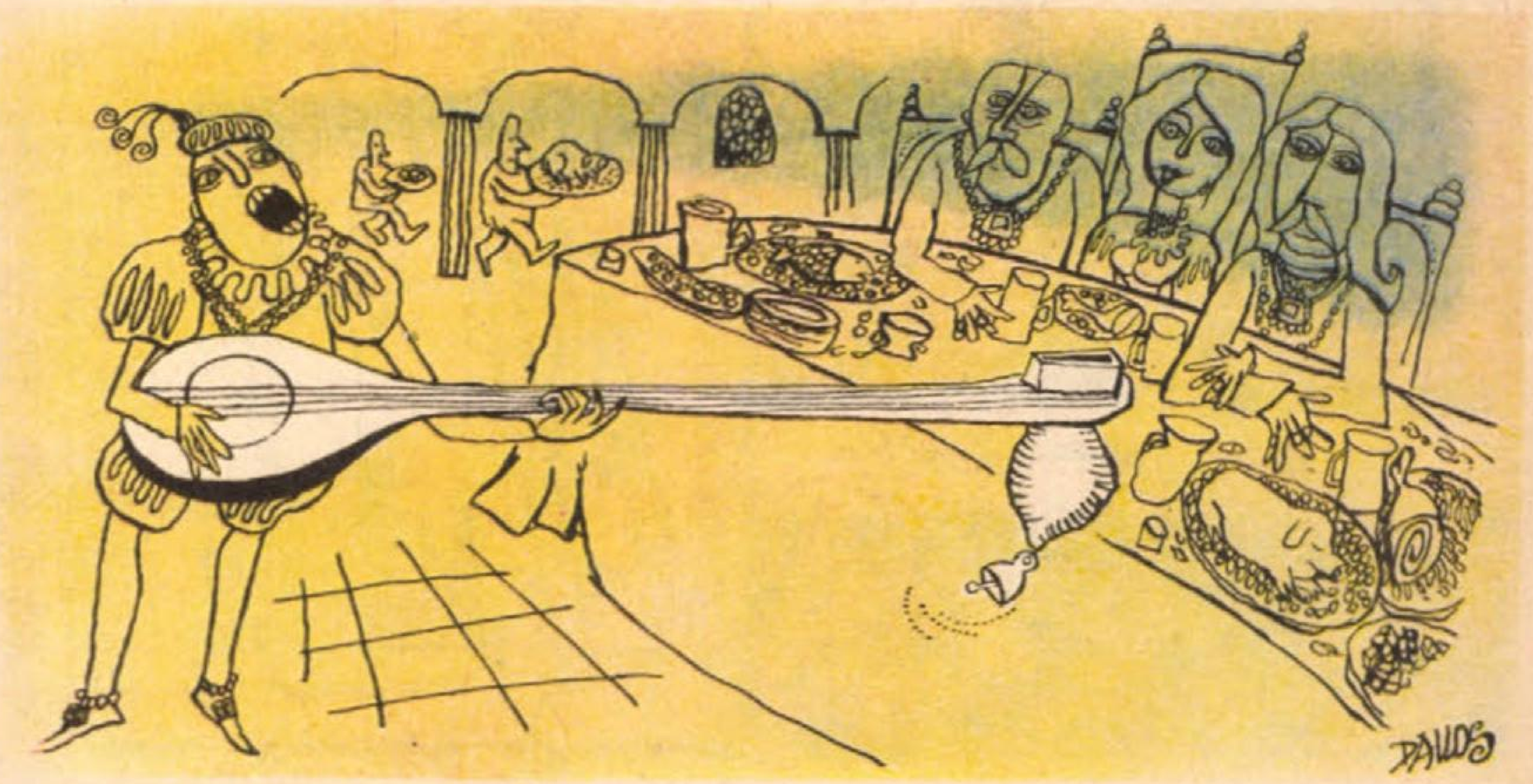

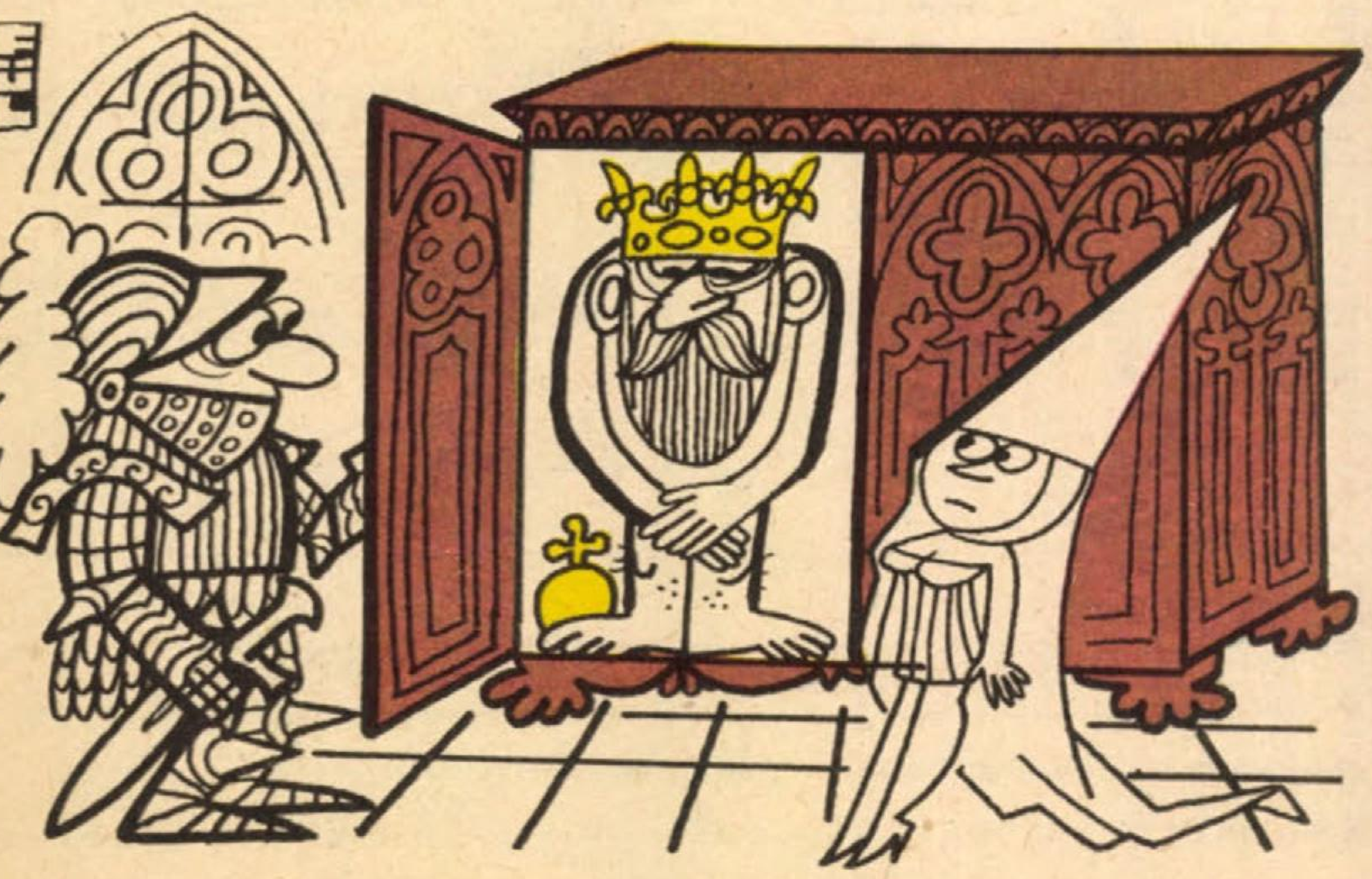

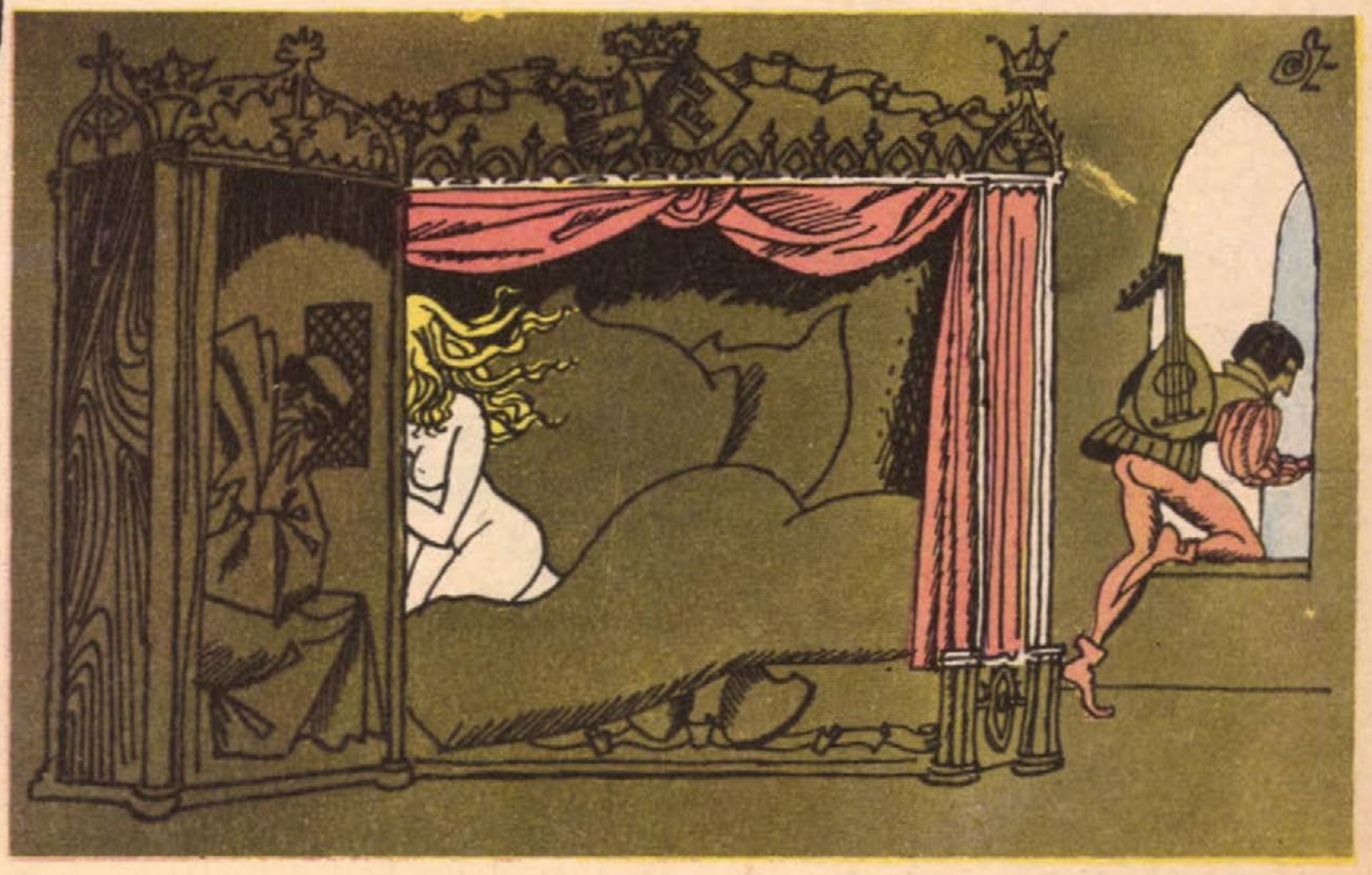

BARÁT,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
DALLOS,
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ

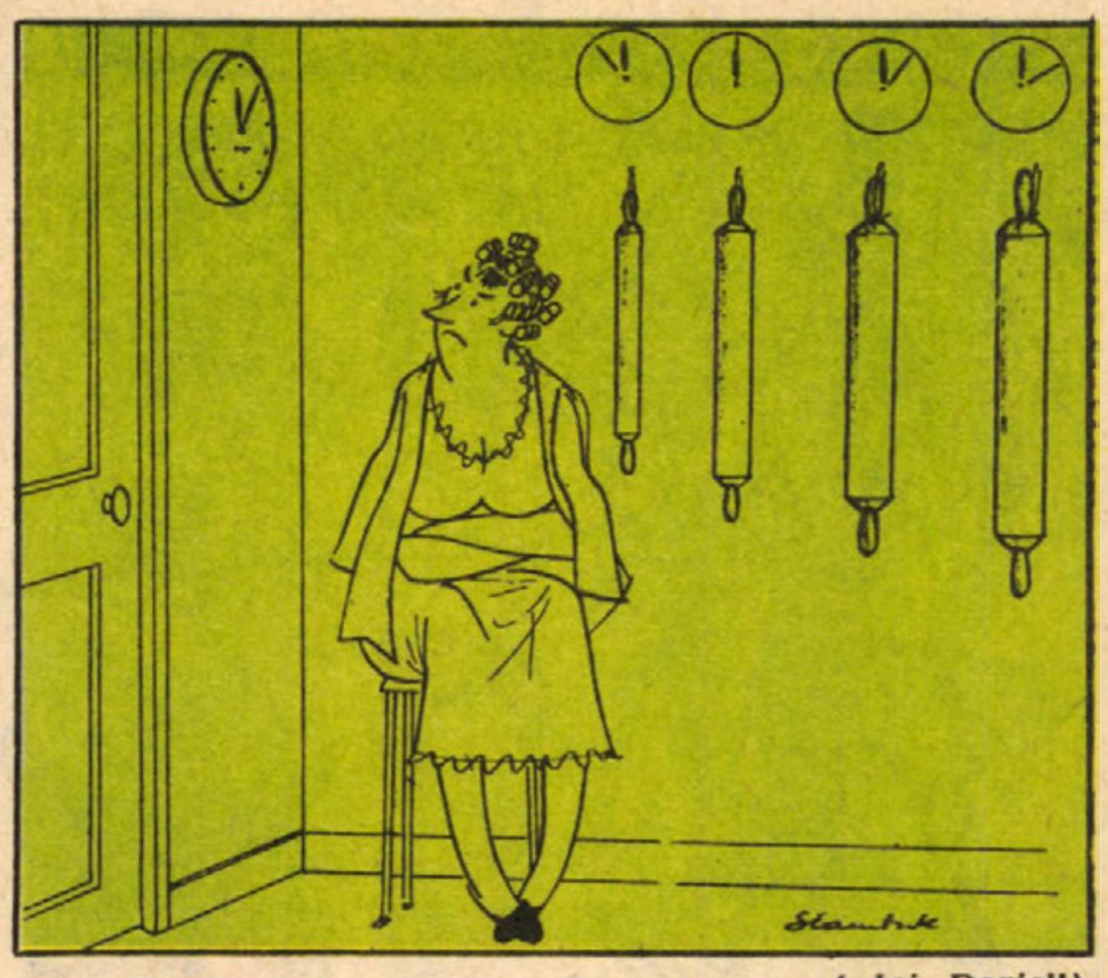

IM PORT HU MOR

KÉSIK A FÉRJ...

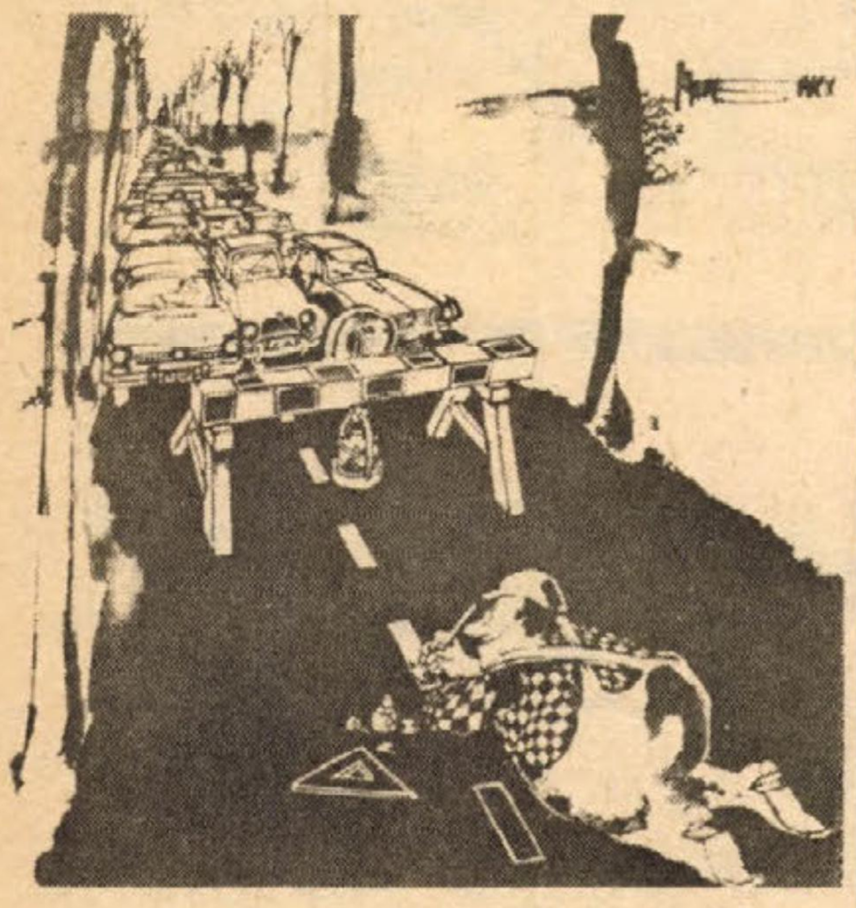
(„Ici Paris")

ÖZÖNVÍZI KÜLÖNJÁRAT

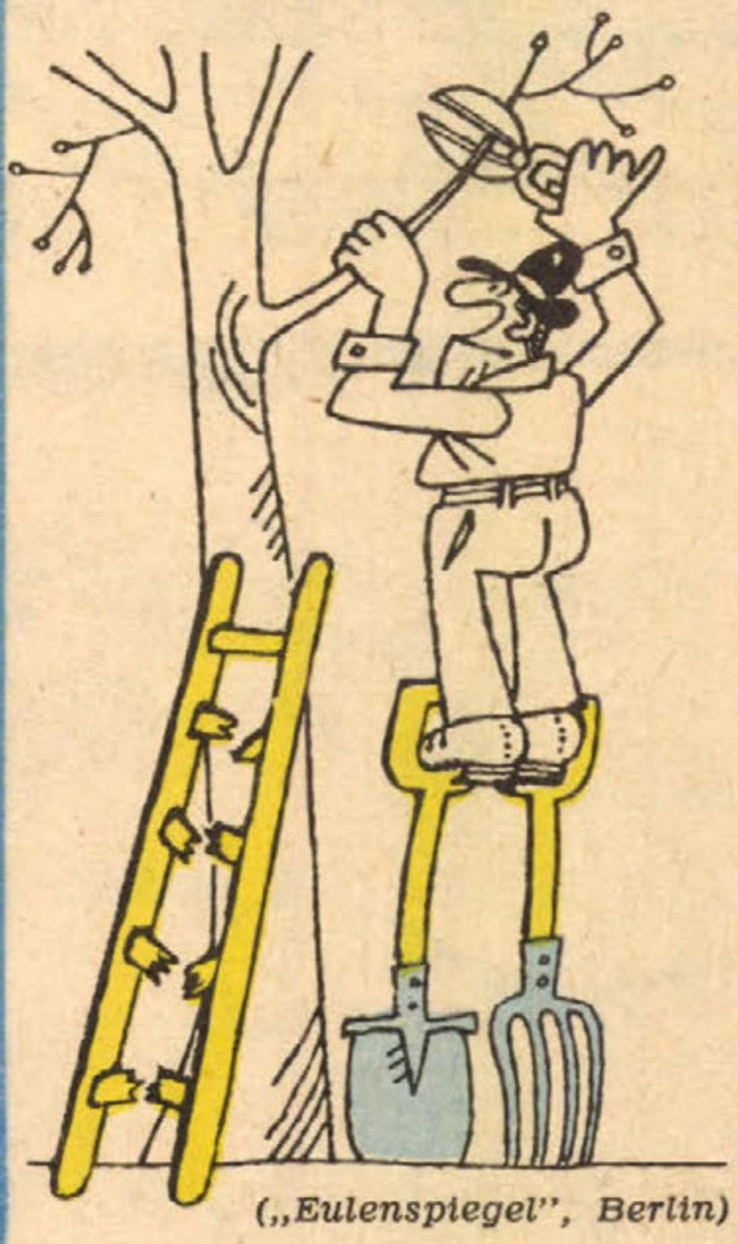
(„New Yorker")

AKKURÁTUS MUNKA

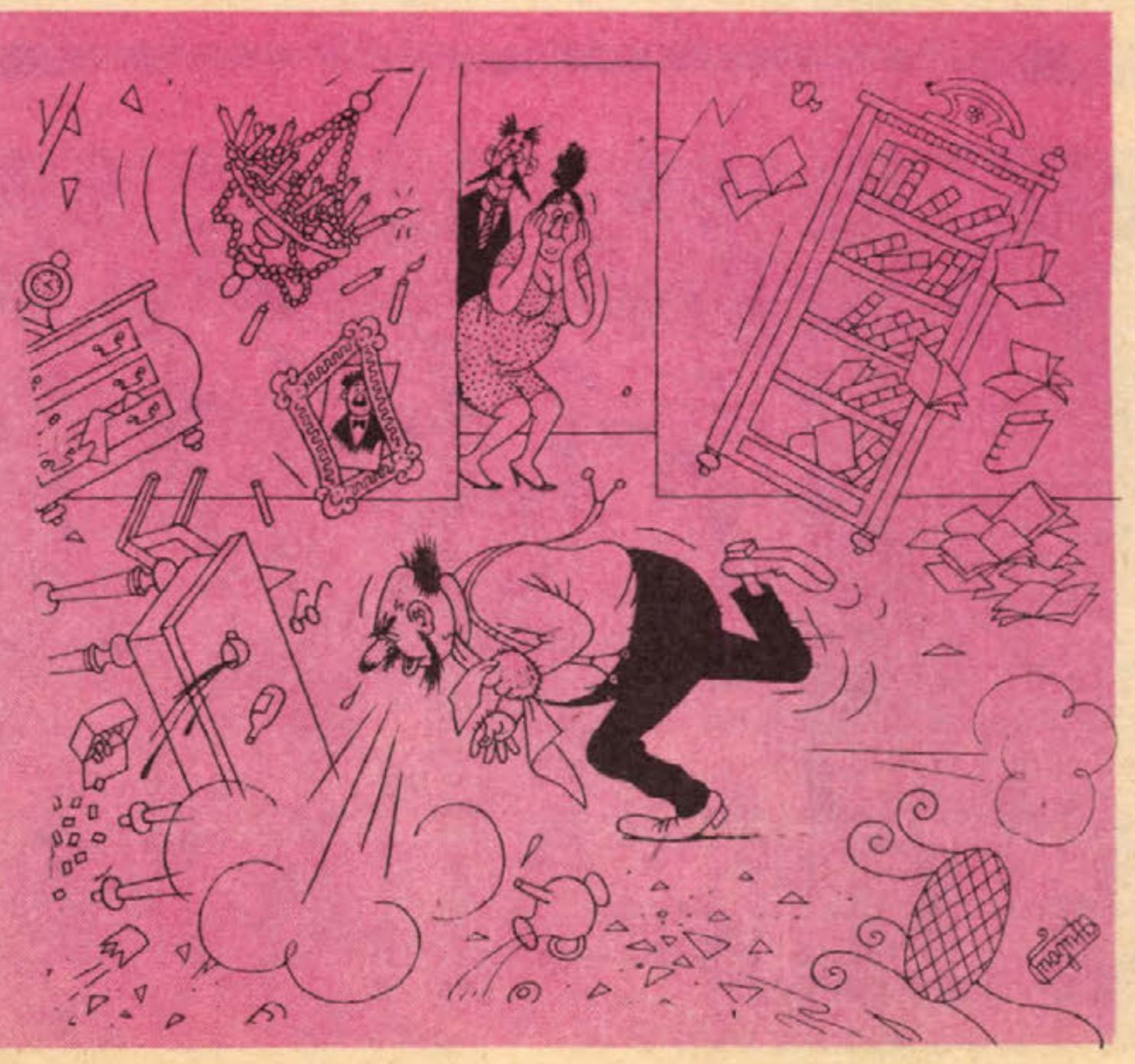

(„Jezs", Belgrád)

MAKACS KERTÉSZ

(„Eulenspiegel", Berlin)

– Őrület, hogy ez milyen náthás!

(„Ici Paris")

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Mi ez, házasságközvetítés vagy ingatlanközvetítés?

(Beküldte: Varga Miklós, Székesfehérvár)

Valami könnyebb ruha nincs?

(Beküldte: Csordás Józsefné, Gerla)

Jó, jó, de mit sportoljak?

(Beküldte: Péterfalvy Géza, Szekszárd)

Gyengéd figyelmeztetés.

(A villányi Oporto étteremben fényképezte: Veress Ernő, Villány)

Beteg tanácsadások is vannak?

(Beküldte: Nagy Attila, Budapest)

A VILÁG LEGSZERENCSÉTLENEBB ASSZONYA

Aminap találkoztam Zsókával, ifjúkori nagy szerelmemmel, aki a legszebb lány volt hetedhét gangon, és akinek minden újjára tíz fiú akadt.

— Az volt a baj, hogy én mindig a tizenegyediket választottam — zokogta a vállamra borulva.

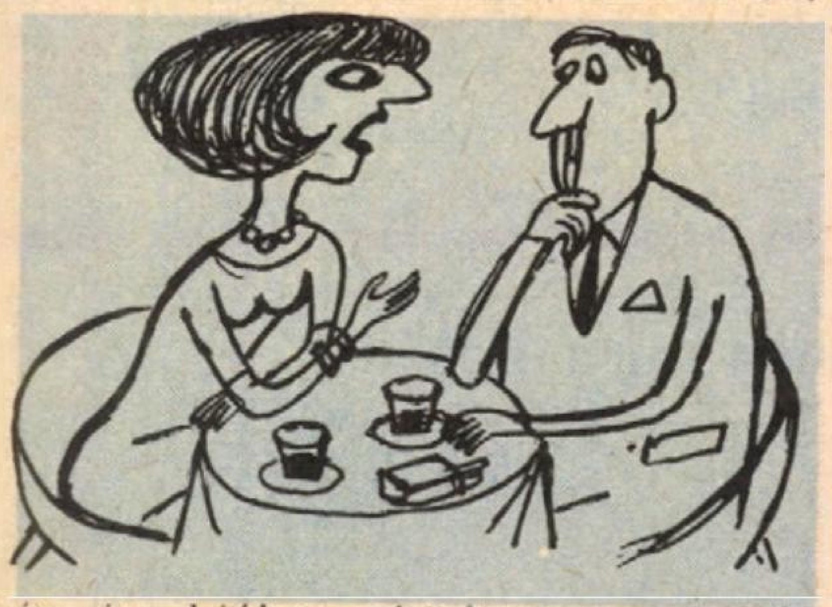
— Egy negyedszázadot elkéstél evvel a vállamra borulással — mondtam, s gyengéden lesegítettem a fejét.

— Igen — sóhajtotta —, én mindenről elkések, én vagyok a világ legszerencsétlenebb asszonya. Tudod, honnan jövök most is? A bíróságról. Ma bontották föl az ötödik házasságomat.

Ezután beültünk egy presszóba, és sorra elmesélte a válásait.

— Az első férjem Zoltán volt — emlékezett vissza merengve. — Tömör, hatalmas férfi, mint egy ősmagyar vezér. Halálosan szerelmesek voltunk egymásba. Csodálatos boldogságban teltek a mézesheteink, és azután is még egy-kettő, mígnem föltűnt nekem, mind gyakrabban emlegeti az anyukáját, hogy az ilyen derelyét meg olyan rostélyost tudott csinálni. Megértettem, s elhatároztam, hogy megtanulok főzni a kedvéért. Beiratkoztam egy tanfolyamra, sőt különórákat is vettem bizonyos Mákos Zsiga nevű szakácstól. Egyszer Zoltán, aki állati féltékeny természetű volt, meglesett minket a Halászbástyán. Hiába esküdöztem mindenre, hogy Zsiga csak a töltött káposztát magyarázta, megtépte a hajamat, elmondott mindennek, és másnap beadta a válást.

— A második férjem Sándor volt. Karcsú, nyúlánk, mint egy görög isten. Halálosan szerettük egymást, úgy éltünk, mint a galambok, csaknem két hónapig. Valósággal elbűvöltem Sándort a főzési tudományommal. Egy szép napon azonban kijelentette, ő nem azért vett el, hogy főzőcskézzem. Járjak vele társaságba, táncolni, szórakozni. A férjem kívánsága számomra parancs volt, de sajnos nem tudtam táncolni. Nosza, beiratkoztam egy tanfolyamra, sőt különórákat is vettem bizonyos Tangó Tibi nevű tanártól. Egyszer aztán Sándor váratlanul jött haza,

és én hiába esküdtem a szerelmünkre, meg mindenre, hogy Tibi csak sasszézni tanított, megtépte a hajamat, elmondott mindennek, és másnap beadta a válást.

A következő tíz percben megtudtam, hogy a harmadik férj, Jenő, mint Hermes és Rothschild ötvözete, valóságos kereskedelmi zseni volt. A kedvéért Zsóka megtanult kötőgépen dolgozni. Éppen a takácscsomóra oktatta a mestere, amikor rájuk nyitott a férj. Esküdözés hasztalan, hajtépés, elmondás stb. — A negyedik férj, a tudós Tódor, mint egy új Rousseau. A kedvéért Zsóka elvonult az isten háta mögé, a természet kellős közepébe, s hogy legyen miből élniük, gazdálkodni kezdett. Éppen Janitól, a juhászlegénytől tanulta a bárány gyapjújának nyírását, egyelőre csak egy bőrön, a pajta sarkában, amikor rájuk nyitott Tódor és... Esküdözés mindhiába, hajtépés, elmondás stb. — Az ötödik férj Ákos volt, mindene a sport, „ha emlékszel Johnny Weissmüllerre, aki a Tarzánt alakította, hát olyan". A kedvéért Zsóka sportolni kezdett, sőt egyszer a spórolt pénzéből egy januári szabad szombatos hétvégén elutazott Csúszka Csaba síoktatóval a Mátrába, hogy gyakorolja a lesiklást.

— Tudom — vágtam közbe, hogy bebizonyítsam, megértéssel vagyok a szerencsétlen sorozat iránt —, Ákos várt a lejtő alján, és te hiába esküdöztél, megtépte a hajadat, elmondott mindennek, és másnap...

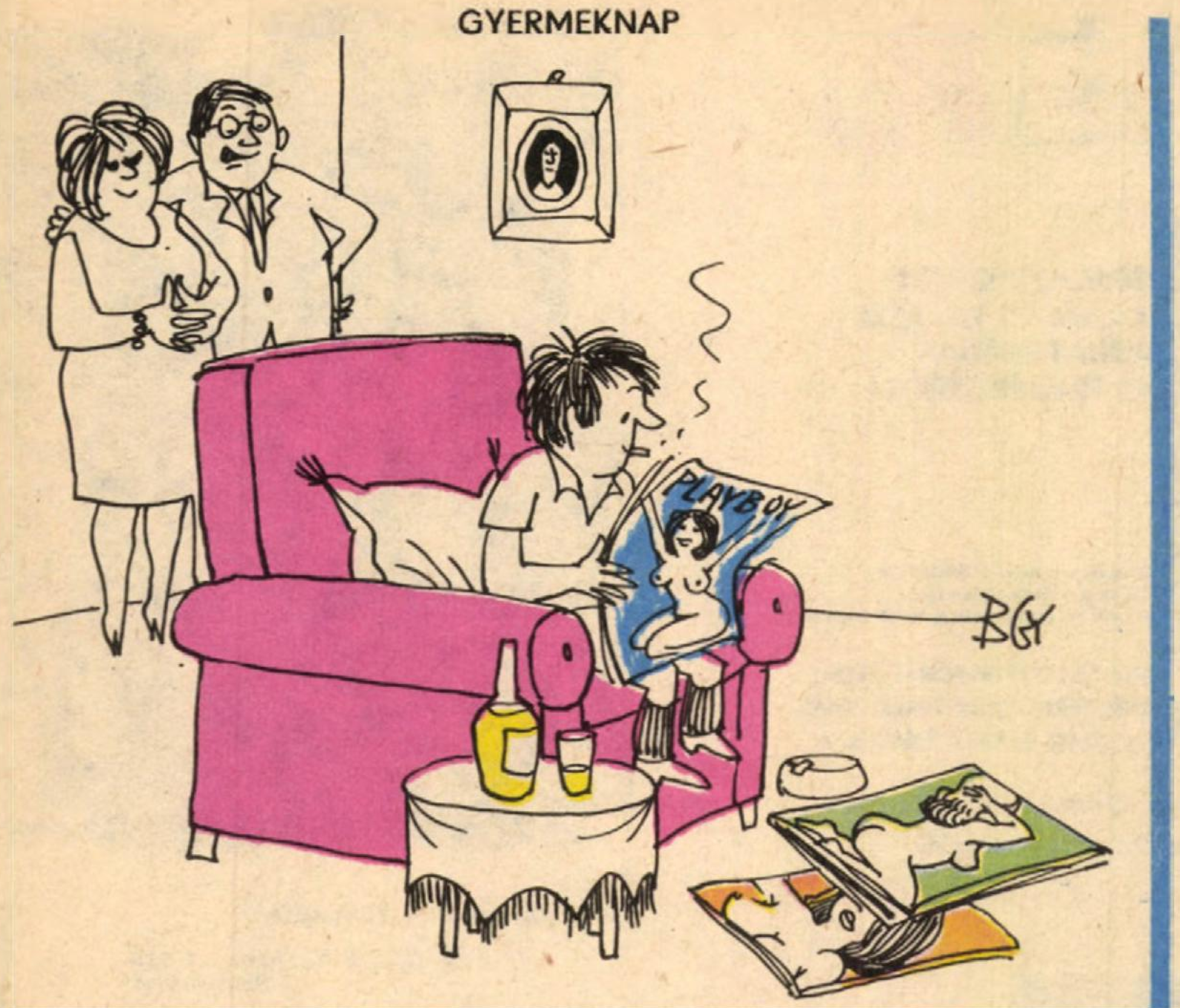
— Az élet nem regény, barátom! — mért végig gúnyosan Zsóka. — A gyalázatos még csak azt sem kérdezte, hogy hol voltam két napig.

— Bocsáss meg, de valamit nem értek. Az előbb, mintha azt mondtad volna, hogy csak volt a férjed, tehát — ebből következtetve — ő is elvált tőled.

— Nem ő tőlem, hanem én tőle. Csak nem képzeled, hogy hajlandó vagyok együtt élni egy férfival, aki mit tudom én, mit csinált, amíg én az ő kedvéért a hideg havon csúszkáltam?

Sólyom László

GYERMEKNAP

– Ma nem bántom, de holnap megpofozom!

POSTÁN

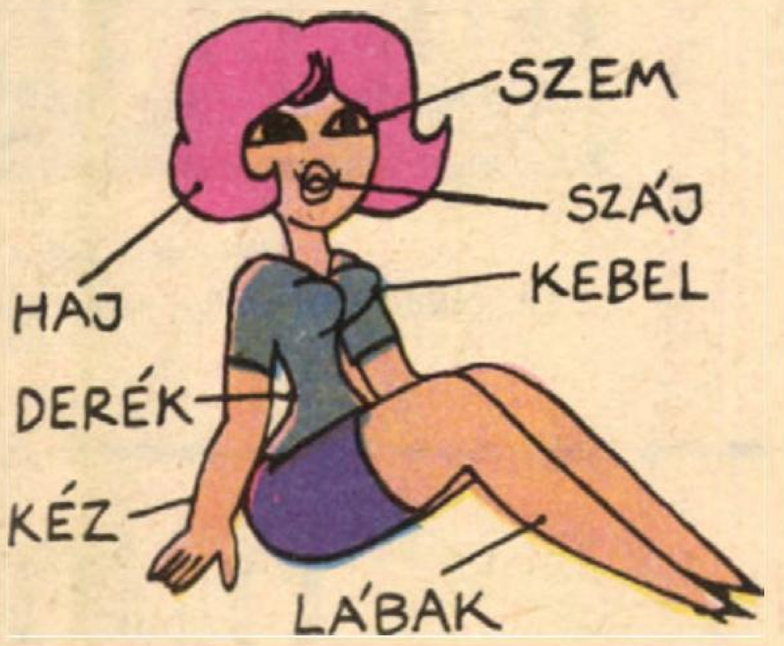
– Ne tessék zavarni. Regényt írok!...

MILYENEK HÁT A PESTI NŐK?

Sokan elmondták már, csak szerintem még nem elegen, hogy mennyire nagy öröm az olvasás! A mi kis családunknak is fő szórakozása böngészni a lapokat (add már ide, Gyula, nem is értem, mit bírsz belőle ennyit olvasni?!), békésen megosztozkodni rajtuk (tán nyugton hagynál, szemtelen kölyök, nem tudsz egy kicsit várni?!).

És a végén úgyis mindenki rábukkan arra, amit egyenesen neki írtak (a srác elmerül a kismamáknak szánt tudnivalókban, a férj pedig Superstupid kapitány legújabb kalandjaiban), mert kétségkívül akkor igazi élmény az olvasás, ha mindenkinek az jut, ami igazán érdekli!

Úgyhogy ez alól persze én se vagyok kivétel. S mi érdekli az embert leginkább? Saját maga, így igaz! Már csak ezért is olvastam olyan kitüntető figyelemmel az egyik legutóbbi Nagyvilágban Baltazar Drumondo mexikói író lírai impresszióit, merthogy benyomásai nagy-

részt velünk, pesti nőkkel kapcsolatosak! S olyan szépeket írt rólunk, hogy gondoltam, felidézem itt legalább a nagyját, hadd örüljünk minél többen neki!

„Budapest... inkább asszonyai, lányai látványával gyönyörködtet. Mennyi finomság, előkelőség van mindegyikben, de ezt nem a túlöltözködés, feltűnő ruhaanyagok vagy divatos cipő teszi. Azt mondhatnánk, szépségükben nyoma sincs a kihívó kacérságnak. Eleganciájukban természetesek, de nem komolykodók. Lényükből spontán érzékiség árad, de minden hátsó gondolat nélkül... Legtöbbjük világos szemű. Vagy zöld szemű... A tiszta érzékiség zöldje-kékje inkább... A lábszár tökélyével ütemes járás párosult, ahogy az alig észrevehetően tipegő lábak ritmusára ringott a csípőjük... mondhatjuk, hogy érzésünk szerint igen nagy a vonzóerejük. Úgy gondoljuk, hogy a látogatót szoborszerű tökélyükkel mohó bámulásra késztetik, valósággal mámorba ejtik."

Mondanom se kell, mennyire örültem, amiért végre valaki ennyire élethűen tudott leírni bennünket! Úgyhogy nem komolykodóan, de előkelően azonnal a tükörhöz tipegtem, hogy gyönyörködjek a belőlem minden hátsó gondolat nélkül áradó spontán hogyhívjákban. Sajnos nem látszódott jól, mert sötét helyen van nálunk a tükör felaggatva. Sebaj! Még az se nagyon zavart, hogy az én szemeimben speciel nem a tiszta érzékiség kékje-zöldje, hanem csak a feketeség egymaga párosul. Mert nem is ez a lényeg, egyáltalán!

Hanem inkább „született kecsességgel, finomsággal, nem keresetten" a páromhoz vonultam:

— Gyula! Téged is mámorba ejtelek a szoborszerű tökélyemmel?

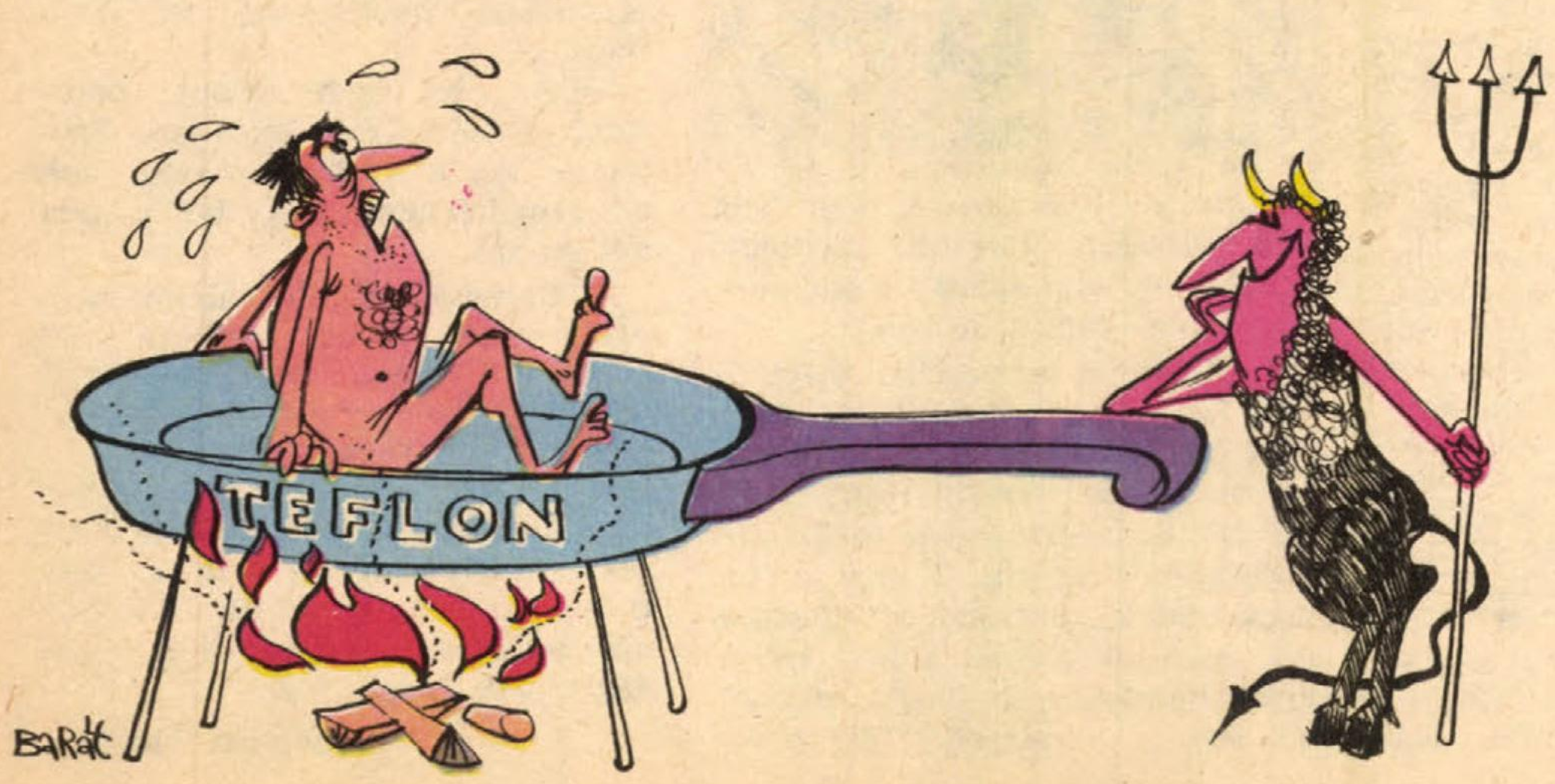
— Te már megint túl sokat olvasol nekem... — morogta a kérdezett, egészen mérsékelten mohó bámulattal.

Nem baj, úgyis tudtam, hogy az idézettek nem a pesti férfiakra vonatkoznak, mert szegények annyira megszokták például a „mosolyunk lényegéből fakadó klasszicitást" is többek között, hogy velük valamennyivel nehezebben megy ez a dolog. Üsse kő, hisz látni való, hogy mennyivel érdemesebb az idelátogatókra összpontosítani!

Én például amióta elolvastam a fent közölteket, azóta valahányszor csak alig észrevehetően tipegve kiringok az utcára, behúzom a pocakom is, csak úgy, ráadásul. Meg aztán kötelességemnek is érzem a maximumot nyújtani!

G. Szabó Judit

KORSZERŰSITETT MUNKAHELY

LELKIISMERETES SZÜLŐ

– Kérem, döntsék el azonnal, mi legyen a gyerekből?!

ÖSSZECSUKHATÓ ERNYŐ

– Ha nem esik az eső és nem fúj a szél, nagyszerűen használható!

RÉBUSZ

176. rejtvényünk megfejtése:

Ö ET

Önkívület

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: özv. Kovács Andorné, Ócsa, Szociális Otthon, Török Viktorné, Told, Dombrádi György, Budapest XII., Csaba u. 6.

178. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb május 31-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

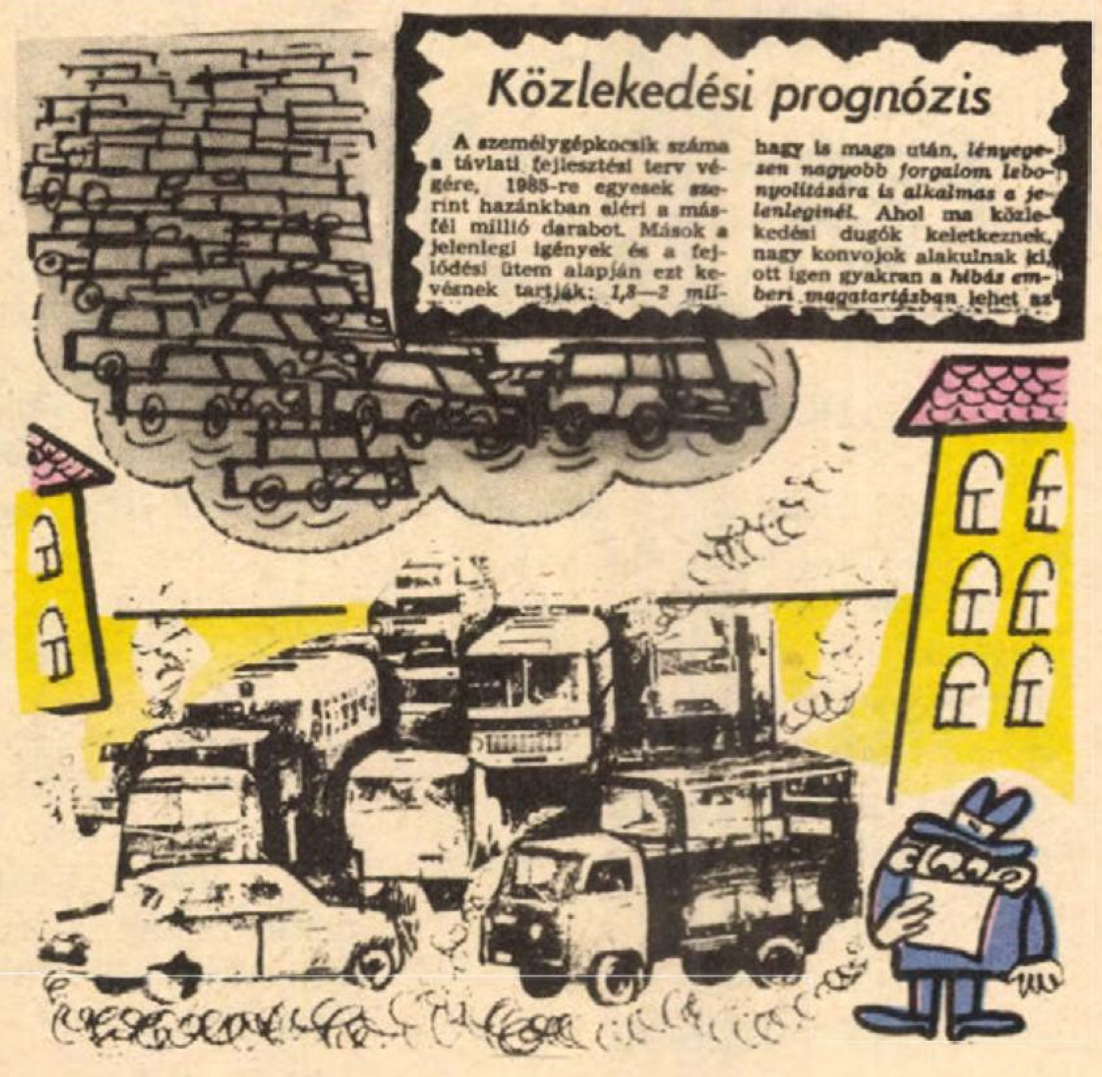
Fülöp György rajzai

Így biztos tele lenne a Népstadion.

– Úgy látszik, azokat dugdossák előlünk!

A légkör szennyezett, újabb autótömegek érkezése várható.

– No, anyjuk, várossá nyilvánították a községünket. Most már nem mondhatják, hogy faluról szivárogtunk Pestre.

2 VERS

BOCSÁNATOS BŰN

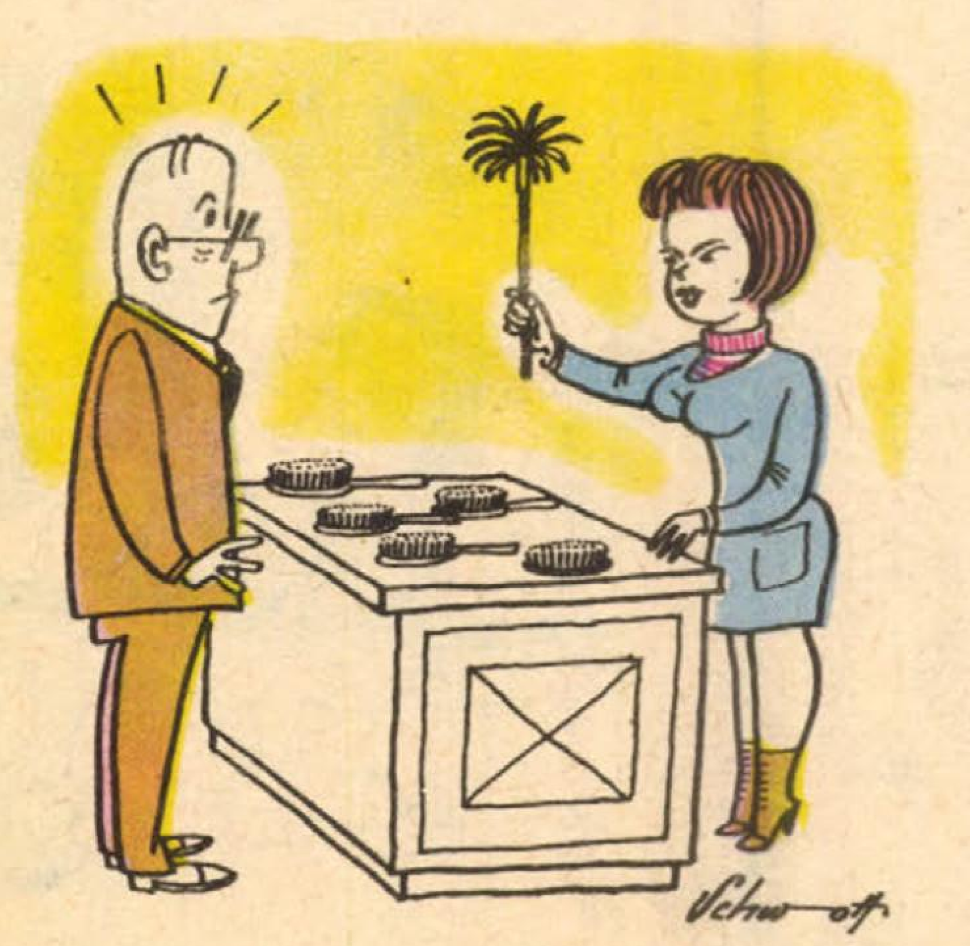
Édes párom boltba vonszolt volna...
A végpercben jó ötletem támadt:
Észrevétlen, ügyes mozdulattal
Elloptam a saját pénztárcámat.

BIZONYSÁG

Utcáinkban a vízcsövek törnek
És így lettem sokszor végig sáros,
De jól tűröm, mert, íme, bizonyság,
Hogy Budapest tényleg fürdőváros.

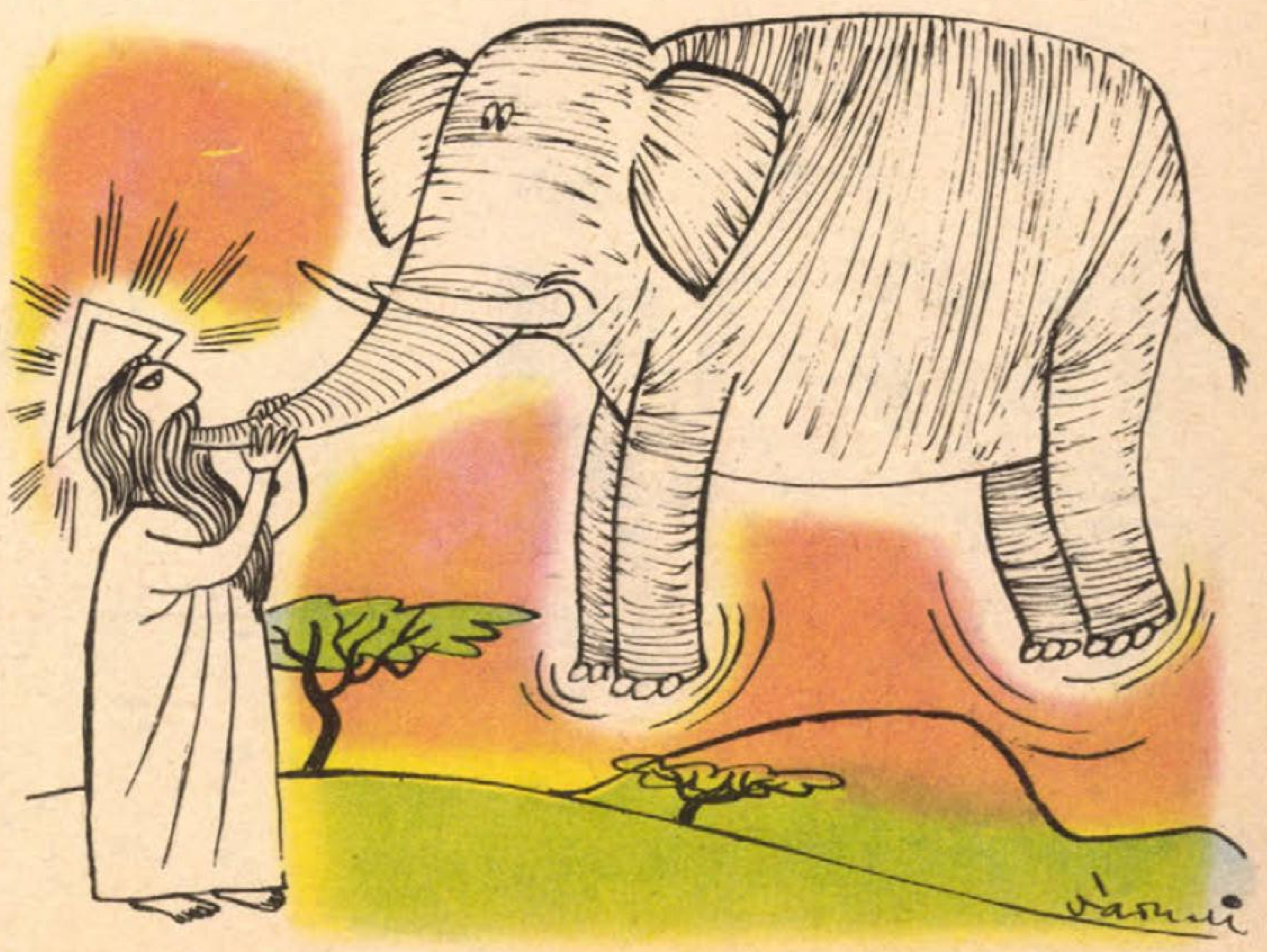
Darázs Endre

MINDENT A VEVŐÉRT!

– Több hajkefénk már nincs, de ajánlhatok egy tollseprűt...

AZ ELEFÁNT TEREMTÉSE

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában — 71.2735/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

ÁLLATVÉDELEM

HEGYROBBANTÁS

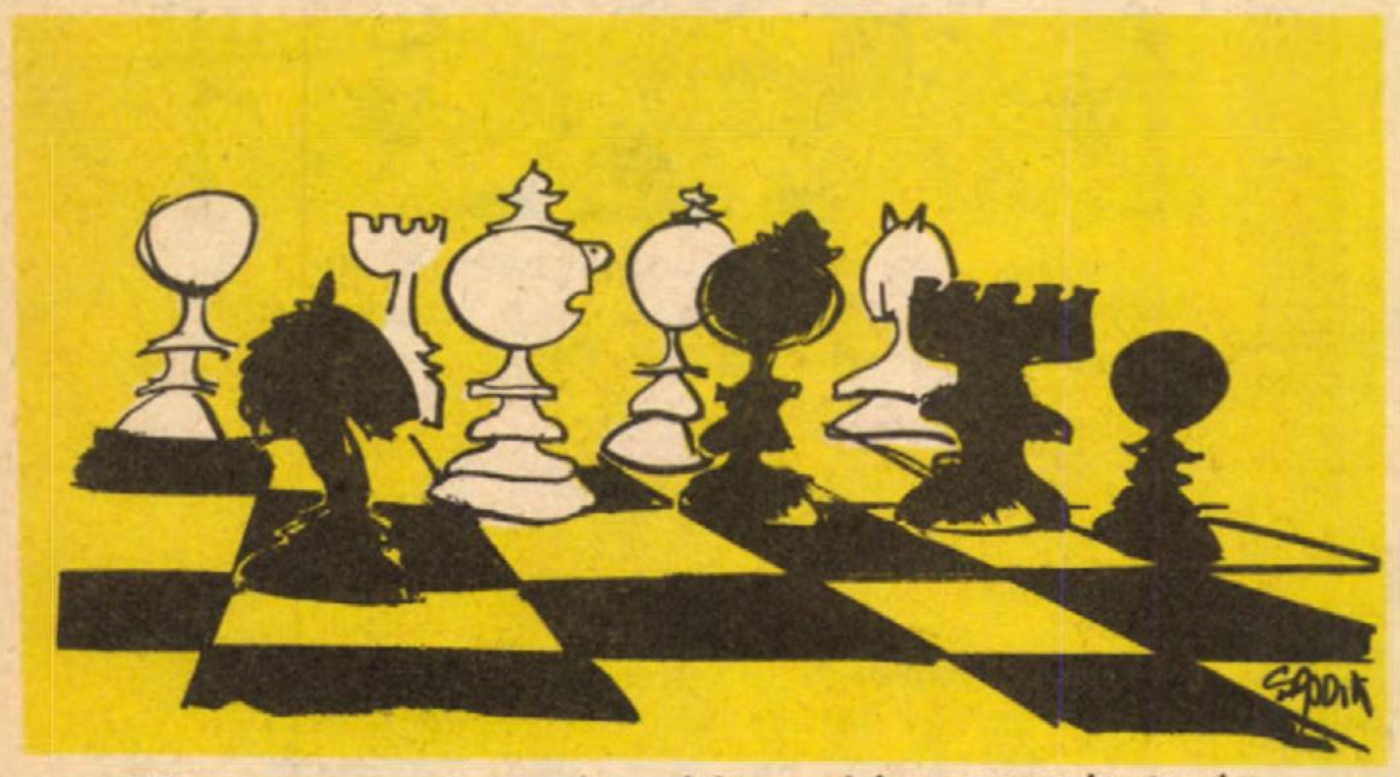
– Erre a vidéki munkára kértem magam, mert nem bírtam már a nagyvárosi zajt.

DOHÁNYZÓ KISMAMÁK

– Én már az anyatejjel szívom magamba a napi két csomag Fecskémet...

SAKK

– Most, hogy már csak a két vezérkar maradt épségben, nem kellene leülnünk tárgyalni?...

SZILÁNKOK

TANÁCS

Ha egy utcai telefonfülkében hiába kísérletezünk, ne szidjuk Bellt, a telefon feltalálóját. Ő igazán jót akart.

ADOTT SZÓ

A napokban Z. kölcsönkért tőlem egy százast.

— Parancsolj — nyújtottam át a bankót —, de tegyél ígéretet, hogy nem adod meg.

Így reménykedhetem. Z. ugyanis soha nem tartja meg a szavát.

ÖRÖKÖSÖK

MEGTÖRT SZÍVVEL JELENTJÜK, HOGY DRÁGA UNOKABÁTYÁNK AZ ORVOS SZERINT A LEGJOBB EGÉSZSÉGNEK ÖRVEND.

OLASZ

Brahovácz meséli:

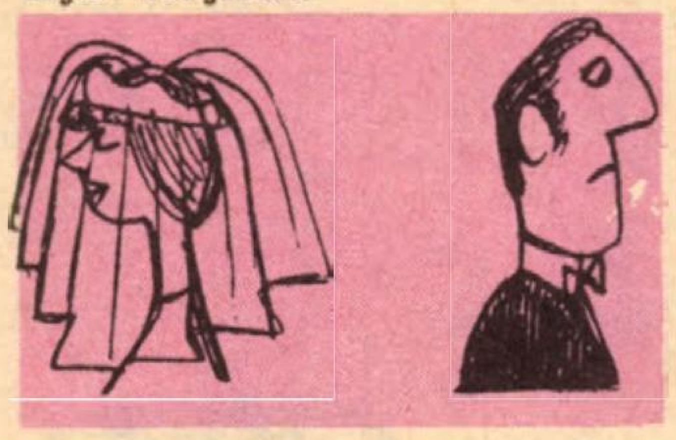
— Tegnap beadtam egy kérvényt, hogy másfél órára adják meg nekem az olasz állampolgárságot.

— Miért?

— Mancika kijelentette: a magyar férfiak szerelme nem érdekli. Ha nem Zalaszentgrótról jöttem volna, hanem Milánóból, akkor egészen biztosan belém szeretne...

SZAKÍTÁS

— Húsz évig éltünk együtt. Elviseltem a szeszélyeidet, az önzésedet. Elég volt! Váljunk el! — mondta az esküvői ebéden az újdonsült asszonyka az ifjú férjnek.

PROBLÉMA

— Mondja, nem tud egy jó takarítónőt ajánlani? Sajnos nem jut időm otthon a takarításra — panaszkodott a napokban a takarítónőm.

ALPINIZMUS

— Megmásztam a Mount Everestet, de a Gellérthegyet nem merem a huligánok miatt.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Kikérem magamnak ezt a tiszteletlen, pökhendi hangot. Tejfölösszájú kölyök!

— Miért kell ezt folyton hangsúlyozni? Azért, mert fiatalabb vagyok, nekem is lehetnek elképzeléseim.

— Zöldfülű, éretlen tacskó! Több tiszteletet kérek.

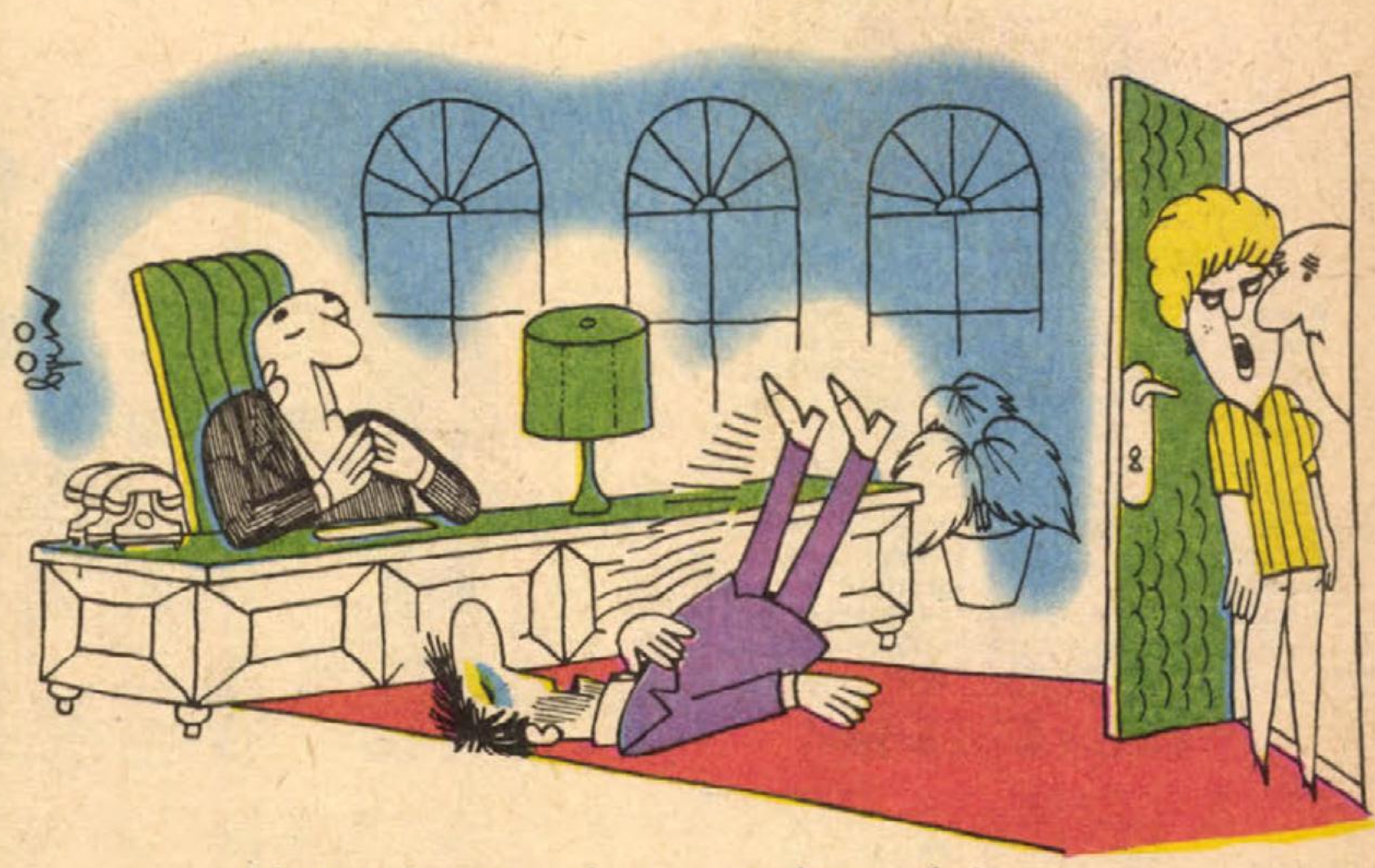
— Mindig ez az átkozott nemzedéki ellentét. S mindez csak azért, mert ikrek vagyunk, és te vagy idősebb vagy húsz perccel!...

G. Sz.

FEKETE HUMOR

– Ipari árammal működik?...

– Most tudta meg, hogy nem kap prémiumot...